

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวสุนิสา มามีสุข

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT IN LEARNING ENGLISH VOCABULARY
BY USING A PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL
FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2020

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดย	สุนิสา มามีสุข
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)	
พิจารณาเห็นชอบโดย	
	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิศา ไชยติชัยวัฒน์)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)	
	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตียะ)	

58263312 : หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

นางสาว สุณิสา มามีสุข: การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้ 1) แผนภูมิรูปภาพ จำนวน 2 แผนภูมิ ซึ่งประกอบไปด้วย 1.1) ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนคำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าสถิติที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อมีรูปภาพ กล่าวแสดงออก ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้น ๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

58263312 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL

MISS SUNISA MAMEESUK : THE STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT IN LEARNING ENGLISH VOCABULARY BY USING A PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR ISARET PIPATMONGKOLPORN, Ph.D.

The objectives of this study were to 1) compare learning achievement in learning English vocabulary before and after using a picture word inductive model for Prathomsuksa 3 students, 2) to study Prathomsuksa 3 student's behavior after learning by using picture word inductive model, and 3) to investigate Prathomsuksa 3 students' satisfaction towards using picture word inductive model. The participant of this study was Prathomsuksa 3 students who were studying in the 2nd Semester, Academic Year 2019 at Ban Nong Sa No school, Law Kwan District, Kanchanaburi Province under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 4. The instruments used in this study were 1) two picture word charts consisted of 1.1) two picture word chart packages as a learning medium, 2) Lesson plans for supporting to the English vocabulary incorporate with picture word inductive model, 3) Learning achievement test leaning for Prathomsuksa 3 students, 4) Behavioral Observation form in learning English vocabulary by using picture inductive model for Prathomsuksa 3, and 5) learning satisfaction form towards Prathomsuksa 3 students in learning English vocabulary by using picture inductive model. The data was analyzed by using Mean (\bar{x}) Standard Deviation, and dependent sample t-test.

The research findings were as follows :

1. The learning achievement after learning was higher than before learning with statistical significance at the .05 level.
2. Students were enthusiastic and assertive when seeing the pictures. They had a good cooperation in doing activities. Moreover, the students were able to pronounce and spell the words correctly when seeing pictures. They also can write and construct short sentence. They always reviewed the sentence and vocabulary using picture word cart.
3. Student's satisfaction towards learning by using picture word inductive model was considered at high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอนุเคราะห์และให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิศา โฆษิตชัยวัฒน์ ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ ประธานตรวจสอบกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์และ อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตริยะ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง ให้ความกระจ่างและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณา จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ขจิต ฝอยทอง อาจารย์ผู้จัดการโครงการโรงเรียนสองภาษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นางไพมณี บาตรโพธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านตรอกสะเดา และนางนริศรา เทพสวัสดิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเบิกไพร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือทุกฉบับ ซึ่งส่งผลให้การวิจัยมีความครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโสน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำคั่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองม่วง คณะคุณครู นักเรียน ทั้ง 3 โรงเรียนจากกลุ่มพัฒนาเครือข่ายคุณภาพการศึกษาหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ขอขอบคุณพี่เพื่อน และน้องนักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ขอขอบพระคุณ ครอบครัววงษ์น้อย ครอบครัวอารยะธรรณรัตน์ และ ขอขอบคุณครอบครัวนายวิษณุ ปั่นพุ่มโพธิ์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำและเป็นกำลังใจสำคัญให้กันตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิต อบรมเลี้ยงดูอย่างดีเสมอมา ขอขอบคุณญาติพี่น้อง ครอบครัวมีความสุข ที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจ และขอบคุณตัวเอง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

สุนิสา มามีสุข

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา	15
หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านหนองโสน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	18
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	22
การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	32

วิธีการสอนแบบอุปนัย (Inductive Method).....	40
พฤติกรรมการเรียน.....	47
ความพึงพอใจ.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
รูปแบบการวิจัย.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	88
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	93
ตอนที่ 2 ผลการบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การ จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	93
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model.....	94
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	96
สรุปผลการวิจัย.....	97
อภิปรายผลการวิจัย.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	99
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	99
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	100
รายการอ้างอิง.....	101

ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ.....	108
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย และหนังสือขอตกลง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	110
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและคะแนนผลการทดสอบ	114
ภาคผนวก ง การตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย	137
ประวัติผู้เขียน.....	144

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	20
ตารางที่ 2 สรุปการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model...	39
ตารางที่ 3 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	70
ตารางที่ 4 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Keeping Healthy.....	72
ตารางที่ 5 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Plants We Eat	76
ตารางที่ 6 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย.....	90
ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	93
ตารางที่ 8 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	94
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ชุดที่ 1 เรื่อง Keeping Healthy.....	115
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ชุดที่ 2 เรื่อง Plants We Eat	119
ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	123
ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	124

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	125
ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	126
ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	127
ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	128
ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	129
ตารางที่ 18 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนคำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	132
ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	135
ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	136
ตารางที่ 21 คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	138
ตารางที่ 22 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	143

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)..	68
แผนภูมิที่ 3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	81
แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์.....	83
แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ...	85
แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	87
แผนภูมิที่ 7 ค่าสถิติเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	140

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 ความเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสาร การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจล้วนส่งผลต่อกัน การเชื่อมต่ออย่างไร้พรมแดนที่รวดเร็วทั้งจากสังคมทั่วไปและสังคมออนไลน์ทำให้บุคคลในสังคมมีการพบปะ สื่อสาร และติดต่อกัน สิ่งที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันคือ ภาษา ภาษาที่นำมาใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลายมากที่สุดในโลก ภาษาหนึ่งคือ ภาษาอังกฤษ ประเทศไทยซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสาร ความรู้สึนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จุดมุ่งหมายหลักในการเรียนภาษาประการหนึ่งคือให้สามารถใช้ภาษานั้นได้ การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ทั้งในด้านโครงสร้างทางภาษา การออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ (อรรถชนิดา หวานคง, 2559: 309)

Bromley (2007: ออนไลน์) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็นตัวช่วยหลักที่สร้างความเข้าใจซึ่งสอดคล้องกับ Wilkins (1972 อ้างถึงใน อมตา เวชพฤติและคณะ, 2546: 19) “ปราศจากไวยากรณ์การสื่อสารเกิดขึ้นน้อยมาก ปราศจากคำศัพท์การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย” จะเห็นว่าสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุดที่ผู้เรียนต้องรู้คือ คำศัพท์ ถ้าปราศจากคำศัพท์ก็จะมีอาการออกเสียงและไม่มีวากยสัมพันธ์ (รูปทอง กว้างสวาสดี, 2559) ถ้าเปรียบเทียบคำศัพท์กับส่วนประกอบในร่างกายมนุษย์ คำศัพท์ก็เปรียบเสมือนเป็นอวัยวะส่วนสำคัญของร่างกาย Harmer (1991: 153) จากการศึกษาพบว่า คำศัพท์ เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่ดี ซึ่ง Linse & Nunan (2005:120-129) กล่าวว่า ภาษาประกอบไปด้วยคำ คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของคำที่บุคคลรู้ การสอนคำศัพท์ควรจะบูรณาการการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน เป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ในการเรียนภาษาสิ่งทีจำเป็นและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือการเรียนรู้คำศัพท์ Syoc, (1963 อ้างถึงใน ปัญจลักษณ์ ถวาย, 2556:15) กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่ามีประโยชน์และจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องเรียนรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก ดังเช่นที่ พรสวรรค์ สีป้อ

(2550: 127) กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์ในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทุกทักษะของการเรียนภาษา ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อความถึงความรู้สึก นึกคิด ความต้องการ การมีความรู้และความสามารถใช้คำศัพท์ของบุคคลคนหนึ่งถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่า บุคคลนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ

จากการศึกษาความสำคัญของคำศัพท์ที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า การสอนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้สอน แต่ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤ คือ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจำคำศัพท์และนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (ปารณีย์ ไชยรา, 2553) และไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ในระยะเวลาสั้นๆ (ปัญจลักษณ์ ถวาย, 2556) ไม่สามารถทำงานหรือกิจกรรมทางด้านภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมาย และยังไม่สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ การเรียนการสอนคำศัพท์ของครูภาษาอังกฤษมักจะทำให้ให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์กับความหมายและยังคงสอนคำศัพท์แบบแปลความหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจความหมายแต่ไม่สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทที่ต่างกันได้

จากปัญหาและความสำคัญของคำศัพท์ดังกล่าวข้างต้น ปัจจุบันครูผู้สอนควรตระหนักและให้ความสำคัญในการหาวิธีการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ส่งเสริมการคิดของนักเรียนในการนำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่จดจำคำศัพท์ที่เรียนมาได้ในช่วงเวลาสั้นๆ หน้าที่ของผู้สอนที่ต้องทำเป็นประการแรกในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ต่างประเทศคือช่วยให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้นไป (รูปทอง กว้างสวาสดี, 2559) ครูควรตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537: 2 – 3) เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีประโยชน์เทียบเท่ากับการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ และช่วยส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในด้านการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน และเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรกและคำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากผู้สอนไม่มีวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้มากเท่าที่ควร จึงต้องหารูปแบบกิจกรรมในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จะช่วยดึงความสนใจและช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายและกระตุ้นความสนใจมากขึ้น ทำใหู้สึกสนุกไปกับการจดจำคำศัพท์และต้องการที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

การเรียนรู้คำศัพท์นั้นไม่เพียงแต่การจดจำความหมายเท่านั้นยังนำไปสู่ความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นการคิดแบบอุปนัย การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอุปนัยนั้นถูกพัฒนาขึ้นโดย Joyce & Weil (อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2554 :250-252) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิดของทาบาส ซึ่งเชื่อว่าการคิดเป็นสิ่งที่สอนได้ การคิดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและข้อมูล กระบวนการนี้

จะต้องเริ่มจากการสร้างความคิดรวบยอด หรือมโนทัศน์ก่อน แล้วจึงตีความข้อมูล สรุป และนำข้อสรุปไปประยุกต์ใช้ จากแนวความคิดการจัดการเรียนการสอนการคิดแบบอุปนัยนั้น Joyce, Weil & Calhoun (2009) ได้คิดรูปแบบหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความ และเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งทักษะการคิด โดยใช้รูปภาพ นำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิดรวบยอดที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นร่วมกับการใช้การคิดเชิงอุปนัย คือ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หรือ PWIM การสอนวิธีนี้เป็นการสอนอ่านที่ใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคยเป็นสื่อในการเรียนรู้ โดยเรียนรู้จากสิ่งที่นักเรียนรู้ไปสู่สิ่งที่นักเรียนไม่รู้ โดยเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนจากสิ่งที่เคยพูด เคยได้ยินจากการดำเนินชีวิตประจำวัน (อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) วัชรา เล่าเรียนดี กล่าวว่า เป็นการใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับสาระ วัตถุประสงค์และวัยของผู้เรียน เป็นสื่อที่นำไปสู่การรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ย่อความ จนถึงการอ่าน และการอ่านการเขียนที่สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยมีการฝึกซ้ำ ๆ เป็นปริมาณมาก ๆ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและหลักการด้วยตนเอง ด้วยวิธีการคิดแบบอุปนัยและที่สำคัญการเรียนรู้เริ่มจากตัวผู้เรียน (วัชรา เล่าเรียนดี, 2555: 68-69) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Picture Word Inductive Model ผู้สอนควรเลือกรูปภาพที่สามารถสื่อความหมายได้ตรง เป็นเทคนิคการเชื่อมโยงสัญลักษณ์ โดยผู้เรียนเป็นผู้ระบุสิ่งที่พบเห็นจากในภาพ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบหรือทบทวนคำศัพท์เหล่านั้นได้ด้วยตนเอง ได้ตลอดเวลาจากแผนภูมิรูปภาพ โดยผู้สอนติดไว้ ณ ตำแหน่งใดของห้องก็ได้(อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) Read (2007 อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวาสดี, 2559) แนะนำว่าการสอนอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาควรให้ผู้เรียนคุ้นเคยภาษาหรือคำศัพท์ใกล้ตัว เช่น การติดป้ายคำศัพท์ของสิ่งของต่างๆ ติดประโยคไว้ที่ฝาผนังห้องเพื่อให้ผู้เรียนจำได้นอกจากนั้นการสอนอ่านสำหรับผู้เริ่มเรียนต้องเน้นฟัง – อ่าน – วาด การฟัง อ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคแล้วตามด้วยการวาดภาพ เช่นเดียวกับ Ersöz (2007, อ้างถึงใน รูปทอง กว้างสวาสดี, 2559) กล่าวว่าผู้ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจะชอบและสนุกไปกับการเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้น ผู้เรียนชอบฝึกเขียนตัวอักษรและคำศัพท์ ผู้เรียนจะฝึกเขียนคำศัพท์และประโยคจากสิ่งที่ใกล้ตัว ครูจะต้องพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะเป็นที่ยาก ครูสามารถให้ผู้เรียนสนใจการเขียนโดยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาพูดก่อนจึงจะสามารถเขียนได้

ปิลันธนา ศุภดล และคณะ (2557; บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มีผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1.ผลการอ่านนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 99.11 ด้านการเขียน นักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 91.43 ด้านการแต่งประโยค นักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็น

ร้อยละ 84.2 และด้านการแต่งประโยค คิดเป็นร้อยละ 88.5 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบที่โรงเรียนกำหนด คือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 95.71 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.29 (ปิลันธนา ศุภคต และคณะ, 2557) ศิริวรรณ ร่มเย็น วูลเทอร์ และคณะ กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Picture Word Inductive Model มีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 มีจำนวน 30 คน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ศิริวรรณ ร่มเย็น วูลเทอร์ และคณะ, 2557) เช่นเดียวกับ มนัชชา ศรีจินดาและคณะได้ศึกษาผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง รักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการเรียนรู้ของ Picture Word Inductive Model (PWIM) โดยใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง รักพ่อ รักแม่ นักเรียนทั้งหมดจำนวน 39 คน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของการทำแบบทดสอบ ตามวิธีการของ Picture Word Inductive Model จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 71.79 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (มนัชชา ศรีจินดา และคณะ, 2555)

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ Picture Word Inductive Model สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนทั้งในการเรียนรู้คำศัพท์ด้านการอ่านและการเขียน ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปพัฒนาในการเขียนคำ ประโยค และนำไปสู่การเขียนเล่าเรื่องได้

กระบวนการสอนคำศัพท์ในรูปแบบเดิมที่นักเรียนเป็นผู้ฟังอย่างเดียว ผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผลการทดสอบขั้นพื้นฐานของนักเรียน ด้านที่ควรได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่งคือ ด้านคำศัพท์ จากประสบการณ์สอนของผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองม่วง อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 พบปัญหาในการเรียนรู้ด้านภาษาและคำศัพท์ของนักเรียน จากการเก็บรวบรวมคะแนนผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านคำศัพท์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของงานวัดและประเมินผลโรงเรียนบ้านหนองม่วง พบว่านักเรียนร้อยละ 75.5 จดจำคำศัพท์ที่เรียนไปแล้วไม่ได้ คือเขียนสะกดคำไม่ได้ ออกเสียงไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อให้นักเรียนทำใบงานเกี่ยวกับคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ นักเรียนส่วนใหญ่สามารถจำคำศัพท์ได้ในระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งจากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งได้แนวคิดมาจากนักการศึกษาได้แก่ Calhoun(1999), อิศเรศ พิพัฒน์

มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) และ รัชรา เล่าเรียนดี (2555) จะช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ในด้านภาษา การอ่านและการเขียนคำศัพท์ ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นและข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ได้ดี นักเรียนจดจำและรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้นจากการที่นักเรียนได้ฟัง ได้ อ่านออกเสียง สะกดซ้ำๆหลายครั้ง ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดรวบยอดของคำศัพท์ รวมถึงหลักการทางด้านภาษาที่แท้จริง และยังช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น (อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model และนำมาใช้ในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเรียนคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำถามของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นอย่างไร
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สูงกว่าก่อนเรียน
2. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความกระตือรือร้นเมื่อเห็นรูปภาพ สามารถออกเสียงคำศัพท์สะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ สามารถเขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้นๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองโสน ตำบลหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองโสน จำนวน 29 คน, โรงเรียนบ้านสระเตย จำนวน 9 คน, โรงเรียนบ้านหนองไก่อ้อ จำนวน 13 คน, โรงเรียนบ้านน้ำคั้ง จำนวน 19 คน, โรงเรียนบ้านหนองม่วง จำนวน 9 คน และโรงเรียนวัดใหม่ภูมิเจริญ จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 94 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก ซึ่งใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 1 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 **ตัวแปรต้น** ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

2.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.2 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบ

Picture Word Inductive Model

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture

Word Inductive Model

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่นำมาใช้สร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายวิชา อ 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ 1. Keeping Healthy และ 2. Plants We Eat สาระที่ 1 ต 1.1 ป3/2 ป.3/3 ป.3/4, ต 1.2 ป3/1 ป.3/5, สาระ ที่ 3 ต 3.1 ป.3/1 และสาระที่4 ต 4.1 ป.3/1

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลา 18 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจึงได้นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หมายถึง กระบวนการจัดการสอนอ่านโดยใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่พัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งทักษะการคิด โดยใช้รูปภาพ นำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิดรวบยอดที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นรวมทั้งการใช้ความคิดเชิงอุปนัย ขั้นตอนมี

- 1.1) เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพติดบนกระดาน
- 1.2) โยงภาพกับคำศัพท์
- 1.3) อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ
- 1.4) จัดกลุ่มคำ
- 1.5) ฝึกเขียน วลี และแต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ
- 1.6) อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรายข้อแบบตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำสิ่งใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยการแสดงออกผ่านทางกริยา อากาการ และการปฏิบัติตน ทางด้านการเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 5 พฤติกรรม 1.) ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ คำศัพท์ 2.) ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง 3.) ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ 4.) ความสามารถในการแต่งประโยคสั้นๆจากรูปภาพที่เห็น 5.) การทบทวนความรู้โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ

4. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกรักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจด้านประโยชน์ และความพึงพอใจด้านกิจกรรม ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 และ 1

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

กรอบแนวคิดงานวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งของ Joyce & Calhoun (1999) ที่ออกแบบและพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อำนาจ คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค และไวยากรณ์ โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการอุปนัย โดยการสร้างกลุ่ม หรือประเภทของคำที่มีลักษณะร่วมกับการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) โดย Calhoun (1990) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สามารถใช้ในการสอน โฟนิคส์และการสะกดทั้งการคิดแบบอุปนัยและโดยตรง รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ถูกออกแบบเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดแบบอุปนัยของผู้เรียนโดยการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานจากสิ่งรอบตัวผู้เรียน Picture Word Chart เป็นวัสดุ อุปกรณ์ พื้นฐานของหน่วยและบทเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (Calhoun, 1999) และวัชรา เล่าเรียนตีกกล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model ถูกออกแบบขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ่าน การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ วลี และ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวต่างๆ รวมทั้งทักษะการคิด

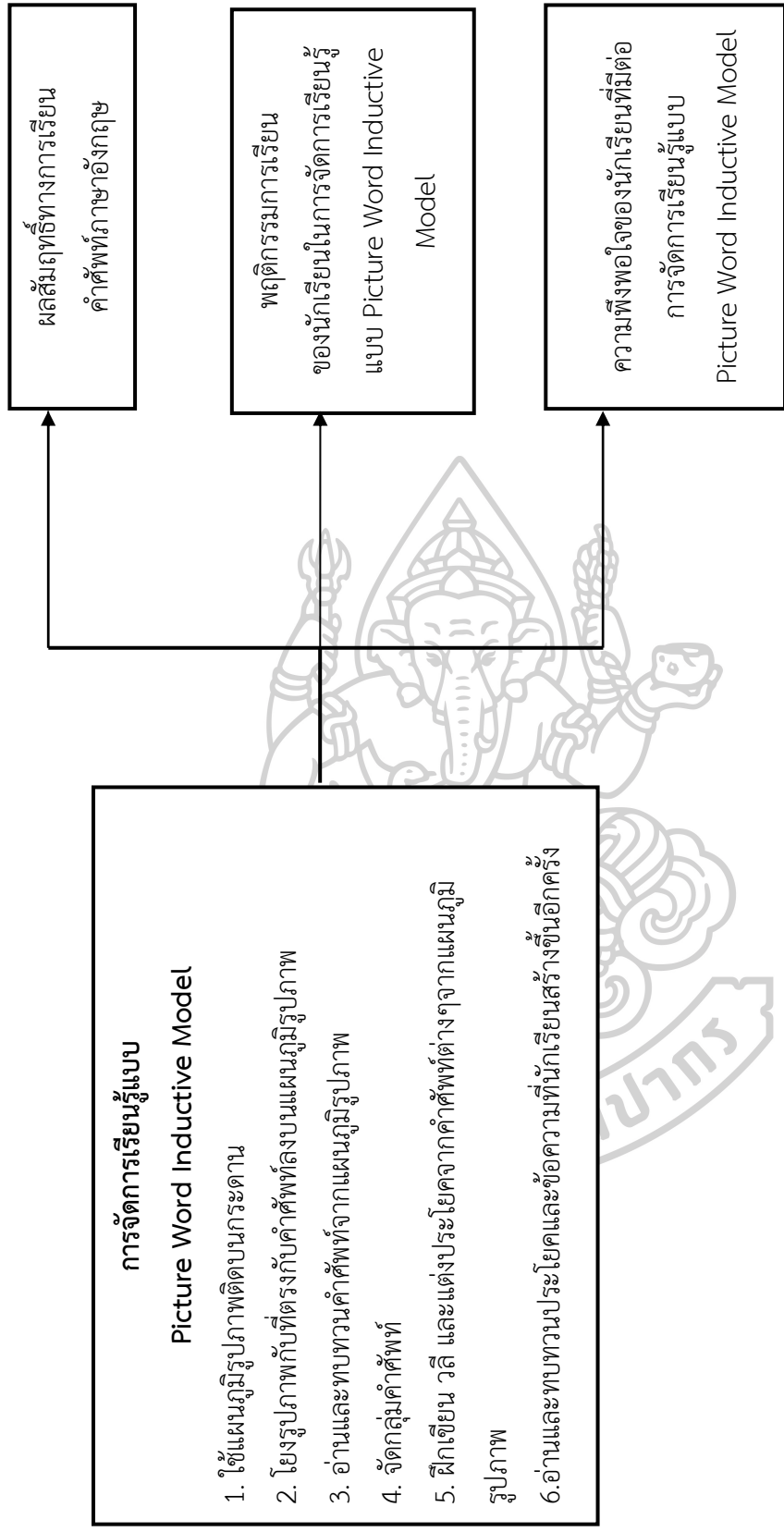
โดยใช้รูปภาพ นำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิดรวบยอดที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้นรวมกับการคิดแบบอุปนัย (วีชรา เล่าเรียนดี, 2555)

Calhoun ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้ 1) เลือกรูปภาพ 2) ถามนักเรียนเพื่อระบุอะไรคือสิ่งที่เห็นจากในภาพ 3) ติดป้ายรูปภาพหรือวาดเส้นโยงจากสิ่งที่ระบุ พร้อมกับพูดเกี่ยวกับรูปภาพ เขียนคำ และถามนักเรียนเพื่อให้สะกดคำและนักเรียนออกเสียงคำนั้น 4) อ่านและทบทวนแผนภูมิรูปภาพ ออกมาดั่งๆ 5) ถามนักเรียนในการอ่านคำ โดยใช้เส้นโยงจากรูปภาพถ้าจำเป็นเพื่อระบุประเภทของในกลุ่มที่หลากหลายระบุสิ่งที่เหมือนกัน 6) อ่านและทบทวนแผนภูมิรูปภาพ (พูด,สะกด, และพูดคำนั้น ๆ อีกครั้ง) 7) เพิ่มคำหากต้องการ 8) นำนักเรียนไปสู่การสร้างชื่อหัวข้อสำหรับแผนภูมิรูปภาพ และถามนักเรียนเพื่อกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพ และอะไรคือสิ่งที่นักเรียนต้องการพูดเกี่ยวกับแผนภูมิรูปภาพ 9) ถามนักเรียนในการสร้างประโยค, หลายๆประโยค หรือ ย่อหน้า เกี่ยวกับแผนภูมิรูปภาพ ถามนักเรียนเพื่อระบุประโยคที่จะใช้เป็นตัวอย่างในย่อหน้าที่ดี และ 10) อ่านและทบทวนประโยคและย่อหน้าอีกครั้ง (Emily Calhoun,1999) อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

1) เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ ที่ประกอบไปด้วยภาพวัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกตและช่วยกันระบุคำต่างๆ หรือเหตุการณ์หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ 2) ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำนั้นโดยครูคอยให้คำแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงอย่างถูกต้อง 3) อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) 4) ให้นักเรียนช่วยจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ 5) ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ 6) ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ 7) เพิ่มคำศัพท์อื่นๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ และจัดทำธนาคารคำศัพท์ 8) ให้นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพและให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในรูปภาพนั้น 9) ให้นักเรียนเขียนประโยคและข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพและจัดประเภทของประโยค 10) อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง (อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) และวีชรา เล่าเรียนดี ได้กำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินการ ดังนี้ 1) เริ่มต้นด้วยการใช้รูปภาพที่ประกอบด้วย วัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เป็นไป (ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย) ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่างๆ เหตุการณ์ การปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Word and Action) 2) ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง 3)นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทของคำหรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด,

มีการจำแนก,จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัยและระดับประสบการณ์ของนักเรียน) 4) นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่างๆ 5) นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ (ใช้การฝึกอย่างน้อย 20 ครั้ง/เรื่อง) จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการทำวิจัยตั้งแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

ประโยชน์ที่ได้รับ

ด้านนักเรียน

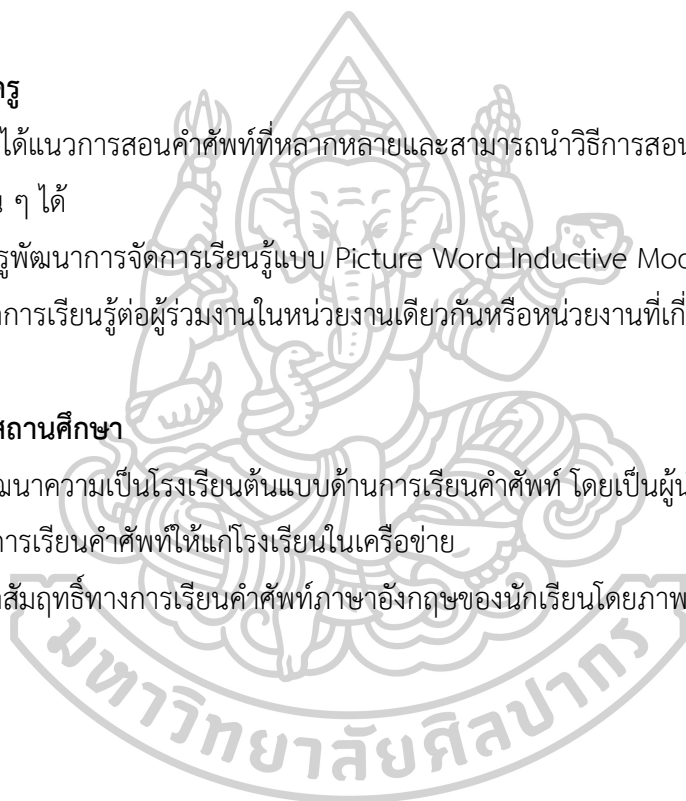
1. นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เป็นฐานสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดแบบอุปนัยและสนุกสนานไปกับการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ด้านครู

1. ครูได้แนวการสอนคำศัพท์ที่หลากหลายและสามารถนำวิธีการสอนคำศัพท์นี้ไปประยุกต์ใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ ได้
2. ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รวมทั้งเผยแพร่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ต่อผู้ร่วมงานในหน่วยงานเดียวกันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ด้านสถานศึกษา

1. พัฒนาความเป็นโรงเรียนต้นแบบด้านการเรียนคำศัพท์ โดยเป็นผู้นำแนวคิดและนวัตกรรมในการพัฒนาการเรียนคำศัพท์ให้แก่โรงเรียนในเครือข่าย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยภาพรวมพัฒนาดีขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551: สาระและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษา
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองโสน: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 3.2 ประเภทของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.3 องค์ประกอบของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.4 จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้คำศัพท์
 - 3.5 หลักการเรียนรู้และการสอนคำศัพท์
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
 - 4.1 ความหมายของ Picture Word Inductive Model
 - 4.2 วัตถุประสงค์ของการเรียนแบบ Picture Word Inductive Model
 - 4.3 ลักษณะเด่นของ Picture Word Inductive Model
 - 4.4 ลักษณะเฉพาะของ Picture Word Inductive Model
 - 4.5 องค์ประกอบของ Picture Word Inductive Model
 - 4.6 รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
 - 4.7 การเลือกรูปภาพที่จะนำมาใช้
 - 4.8 ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
5. วิธีการสอนแบบอุปนัย(Inductive)
 - 5.1 ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย
 - 5.2 องค์ประกอบของวิธีการสอนแบบอุปนัย
 - 5.3 วัตถุประสงค์ของวิธีการสอนแบบอุปนัย

5.4 ขั้นตอนของวิธีการสอนแบบอุปนัย

5.5 ข้อดีและข้อจำกัดของการสอนแบบอุปนัย

6. พฤติกรรมการเรียน

6.1 ความหมายของพฤติกรรม

6.2 ประเภทของพฤติกรรม

6.3 รูปแบบพฤติกรรม

6.4 องค์ประกอบของพฤติกรรม

6.5 กลไกการเกิดพฤติกรรม

6.6 พฤติกรรมการเรียนรู้

6.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 ลักษณะของความพึงพอใจ

7.3 แรงจูงใจและการเรียนรู้

7.4 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา

ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1.ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3.ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4.ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
10. ครอบครัวยุโรป โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายใน วงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
11. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความจากเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี

- ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ป.3/3 เลือกรูปภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง
- ป.3/4 ตอบคำถามจากการฟังหรือ อ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

- ป.3/1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
- ป.3/5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี

- ป.3/1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

- ป.4/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านหนองโสน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิสัยทัศน์หลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองโสน พุทธศักราช 2555 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ ควบคู่คุณธรรม ก้าวล้ำเทคโนโลยี สุขภาพดีถ้วนหน้า ห่างไกลยาเสพติด ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา
2. ส่งเสริม พัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งความรู้และคุณธรรม
3. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้คุณค่าและร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
4. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยทุกคน
5. ส่งเสริมพัฒนาการให้นักเรียนมีความสามารถด้านกีฬาเพื่อให้อายุยืนแข็งแรง
6. นักเรียนต้องได้รับความรู้ความเข้าใจถึงโทษของยาเสพติด
7. จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นมาสอนงานอาชีพให้นักเรียน
8. ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองโสน พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็น เป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็ก และเยาวชน ให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของ ความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอ ภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่กระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการ เรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย
ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 13101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 200 ชั่วโมง

ศึกษาคำสั่งง่ายๆ คำขอร้อง เรื่องสั้นๆ นิทานง่ายๆ ที่มีภาพประกอบปฏิบัติตามคำสั่ง และ ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการและความรู้สึกของตน ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัว ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อมูลต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่ายๆ เข้าใจ คำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ โดยใช้ทักษะการฟัง, การพูด, การอ่านออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้อง เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม ถ้อยคำ นำเสนอสนทนา ขอและให้ข้อมูลด้วยสำนวนง่ายๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เข้าใจคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาลวันสำคัญ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา เห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม และแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4
- ต 1.2 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4 ป.3/5
- ต 1.3 ป.3/1 ป.3/2
- ต 2.1 ป.3/1 ป.3/2 ป.3/3
- ต 2.2 ป.3/1
- ต 3.1 ป.3/1
- ต 4.1 ป.3/1
- ต 4.2 ป.3/1

รวมทั้งหมด 18 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

เนื้อหาที่นำมาใช้สร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษในการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รายวิชา 13101 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ 1. Keeping Healthy และ 2. Plants We Eat สาระที่ 1 ต 1.1 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4, ต 1.2 ป.3/1 ป.3/5, สาระ ที่ 3 ต 3.1 ป.3/1 และสาระที่ 4 ต.4.1 ป.3/1 โดยมีโครงสร้างรายวิชาดังนี้ ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้/ เนื้อหาทางภาษา	จำนวน ชั่วโมง
1	Keeping Healthy	ต 1.1 ป.3/2-ป.3/3 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1 ป.3/5 ต.3/1 ป.3/1 ต.4.1 ป.3/1	โครงสร้างทางภาษา - I don't feel well. - What's the matter? - I have (a cold). - I am ill. - Take these pills (three times a day). - Go to bed early. คำศัพท์ โรคภัยไข้เจ็บ -headache ,toothache, backache, cold, stomachache คำนาม - doctor, patient, nurse, teeth, hand, toothbrush, syringe, saline solution คำกริยา - exercise, wash, rehearse คำวิเศษณ์ - daily, early, everyday สำนวน - go to bed, have a headache	9

ตารางที่ 1 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้/ เนื้อหาทางภาษา	จำนวน ชั่วโมง
2	Plants We Eat	ต 1.1 ป.3/2 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/5 ต.3/1 ป.3/1	- โครงสร้างทางภาษา - (A seed) grows into (a small plant). - Put the seeds into a bowl of water. - How big are your seeds? - Each (seed) is (5) centimeters long. - What is your favorite fruit? - My favorite fruit is _____ . - What is your favorite vegetable? - My favorite vegetable is _____ . คำศัพท์ ผัก -pea, tomato, carrot, rice, onion, radish ผลไม้ - mango, papaya, orange, watermelon, durian ส่วนต่างๆของพืช -leaf, stem, root, seed, flower, fruit คำกริยา - grow, seal, root, seed, flower, fruit คำนามอื่นๆ - plant, bowl, tissue, bag, glass, bottom, side, sunlight, water, day, top คำคุณศัพท์ big, facial, plastic, wet, different คำบุพบท between, inside	9

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญในการสื่อสารเป็นอย่างมาก ดังที่ Wilkins (อ้างถึงใน พรสวรรค์ สีป้อ, 2550) กล่าวว่า “ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์เราจะสื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์เราจะสื่อความหมายไม่ได้เลย”

3.1 ความหมายของคำศัพท์

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 195) ได้กล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศ คำศัพท์ถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุด คำศัพท์เป็นกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่งที่อาจใช้สื่อความหมายในแต่ละภาษา เป็นไปได้ทั้งคำโดด คำผสม และสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษาซึ่งมีความหมายให้รู้ว่า เป็นคน สัตว์ สิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง และมีความหมายของคำศัพท์เป็น 4 นัย ดังต่อไปนี้

1. ความหมายตามพจนานุกรม (Lexical meaning) ได้แก่ ความหมายตามพจนานุกรมสำหรับภาษาอังกฤษคำ ๆ หนึ่งมีความหมายหลายอย่าง

2. ความหมายทางไวยากรณ์ (Morphological meaning) ได้แก่ ความหมายทางไวยากรณ์ คำศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพัง จะเดาความหมายได้ยาก

3. ความหมายที่เกิดจากการเรียงคำ (Syntactical meaning) ได้แก่ ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้ว

4. ความหมายตามน้ำเสียง (Intonation meaning) ได้แก่ ความหมายของคำศัพท์ที่เปลี่ยนแปลงตามน้ำเสียงขึ้นลงที่ผู้พูดเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงที่มีพยางค์เดียวหรือมากกว่า

กล่าวโดยสรุป คำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ เป็นกลุ่มเสียงกลุ่มหนึ่งที่ใช้ในการสื่อความหมายในแต่ละภาษาให้รู้ว่า เป็นคน สัตว์ สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอย่างใด อย่างหนึ่ง

3.2 ประเภทของคำศัพท์

จากการศึกษาประเภทของคำศัพท์ พบว่ามีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาหลายท่านมีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับประเภทของคำศัพท์ในแต่ละภาษา (บาร์จ โตรัตน์, 2524:76; Richards, 1976:69 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) จึงได้จำแนกคำศัพท์ออกเป็นสองประเภท ดังนี้

3.2.1.1 คำศัพท์ที่ใช้บ่อย (Active vocabulary) คือคำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับนั้น ๆ ได้พบเห็นบ่อย ๆ ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน นอกจากครูจะสอนให้รู้จักกับความหมายแล้ว จะต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้คำในประโยคได้ทั้งในการพูด และการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นการสร้างทักษะความรู้

3.2.1.2 คำศัพท์ที่ไม่ค่อยใช้บ่อย (Passive vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนในระดับชั้นนั้น ๆ ไม่ค่อยพบ หรือนาน ๆ จะปรากฏครั้งหนึ่งในการฟังและการอ่าน การสอน Passive vocabulary ครูสอนเพียงให้รู้แต่ความหมาย (Recognize) ที่ใช้ประโยคก็เพียงพอ เน้นให้นักเรียนทั้งฟังและอ่านได้เข้าใจ โดยๆไม่เน้นให้นักเรียนเอาคำศัพท์นั้นมาใช้ในการพูดและเขียน ยังมีการแบ่งประเภทของคำศัพท์ตามความหมายของคำศัพท์เป็น 2 ประเภท คือ

1) คำที่มีความหมายในตัวเอง (Content words) คือคำที่มีความหมายในตัวเอง เช่น คำ nouns, verbs, adjectives, adverbs ฯลฯ

2) คำที่ไม่มีความหมายในตัวเอง (Functions words) คือ คำที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเองส่วนมากจะเปลี่ยนความหมายไปตามโครงสร้าง เช่น articles, prepositions, conjunctions ฯลฯ

นอกจากนี้ แอทซ์และบราวน์ (อ้างถึงใน แสงระวี ดอกแก้วบัว, 2558) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการรับส่งสาร (Receptive vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการเรียนรู้ เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้รับจากการฟังและการอ่าน ผู้เรียนสามารถจำได้เมื่อคำศัพท์นั้นอยู่ในบริบท แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ผู้สอนสอนเพียงให้รู้แต่ความหมายเท่านั้น

2) คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร (Productive vocabulary) คือ คำศัพท์ที่ใช้เพื่อการสื่อสาร เป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนเข้าใจ ออกเสียงได้ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องในการพูดและการเขียน ผู้สอนจึงต้องฝึกผู้เรียนให้ได้ใช้คำศัพท์นั้น ๆ ให้ถูกต้อง และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

อีกประเภทของการแบ่งคำศัพท์ดังกล่าวแล้ว แพททิบูคท์และเวสเซ่ (อ้างถึงใน แสงระวี ดอกแก้วบัว, 2558) ได้แบ่งประเภทคำศัพท์โดยอาศัยระดับของการรู้ศัพท์ 5 ชั้น ดังนี้

- 1) คำที่ไม่คุ้นเคยเลย
- 2) คำที่คุ้นเคยแต่ไม่รู้ความหมาย
- 3) คำที่รู้ความหมายและคำที่มีความหมายเหมือน
- 4) คำที่สามารถใช้ในประโยคได้เหมาะสม
- 5) คำที่สามารถใช้ในประโยคได้เหมาะสมและถูกไวยากรณ์

สรุปได้ว่าการแบ่งประเภทของคำศัพท์ดังกล่าวข้างต้น ขึ้นอยู่กับ

- 1) ลักษณะการใช้ศัพท์ ได้แก่ การใช้คำศัพท์เพื่อการสื่อสาร (Productive vocabulary) และคำศัพท์ที่ใช้รับสาร (Receptive vocabulary)
- 2) ความหมายของคำศัพท์ ได้แก่ คำที่มีความหมายในตัวเอง (Content words) คำที่ไม่มี ความหมายในตัวเอง (Function words) และระดับความรู้

3.3 องค์ประกอบของคำศัพท์

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 128) กล่าวว่า คำศัพท์ (Vocabulary) คือ หน่วยเสียงหลายๆหน่วย เสียงมารวมกันเป็นข้อมูลที่รวบรวมความหมายและการออกเสียงของคำที่ใช้ในการสื่อสาร (National Institute of Child Health and Human Development) คำศัพท์คำหนึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ รูปคำ (form) และ ความหมาย (meaning) ทั้งรูปคำและความหมายต่างมี องค์ประกอบย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

1. รูปคำ (Form)

รูปคำ ประกอบด้วย การออกเสียง (pronunciation) การสะกดคำ (spelling) การผันคำ (inflections) และการแปลงคำ (derivations)

- 1) การออกเสียง (Pronunciation) คำประกอบด้วยหน่วยเสียงหลายๆหน่วยเสียง มารวมกัน ดังนั้นในการเรียนรู้คำศัพท์ผู้สอนต้องฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงให้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับผู้เรียนภาษาในชั้นเริ่มต้น ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงให้มาก

เมื่อหน่วยเสียงรวมตัวกันเป็นคำ การออกเสียงคำภาษาอังกฤษก็มีลักษณะที่แตกต่าง จากคำไทยคือ เสียงเน้น (stress) ซึ่งเป็นปัญหาต่อผู้เรียนไทย ผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงเรื่องนี้ด้วย ผู้เรียนไทยที่ฟังเจ้าของภาษาพูดไม่รู้เรื่อง สาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากไม่เคยชินกับเสียงเน้น

2) การสะกดคำ (Spelling) นอกจากหน่วยเสียง รูปคำยังประกอบด้วย การสะกดคำ ก่อนสอนสะกดคำควรให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง เพราะในบางครั้งไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในความสัมพันธ์ระหว่างการออกเสียงและการเขียน เช่น through กับ though two กับ twin หรือ row กับ now ดังกล่าวข้างต้น

3) การผันคำ (Inflections) การผันคำ เกิดขึ้นเมื่อคำเปลี่ยนรูป แต่ความหมายยังคงเดิม สิ่งที่แตกต่างกันคือ ไวยากรณ์ เช่น man – men, make – makes, walk – walked เป็นต้น

4) การแปลงคำ (Derivations) คำในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากเกิดจากการเติมวิภัติ และปัจจัย (prefixes and suffixes) เช่น unbreakable เกิดจากการเติมปัจจัย -able และวิภัติ un ในคำ break จะเห็นว่าคำว่า break เกิดคำใหม่อีก 2 คำ หรือ beautiful เกิดจากการเติมปัจจัย -ful ในคำ beauty เป็นต้น วิภัติ คือ หน่วยคำที่เติมหน้าคำ และปัจจัย เป็นหน่วยคำที่เติมท้ายคำการรู้ วิภัติและปัจจัยทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น

2. ความหมาย (Meaning)

ความหมายของคำในภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ความหมายตรงตัว (basic and literal meanings) ความหมายแฝง (connotation) ความหมายเชิงภาพพจน์ (figurative meanings) และความสัมพันธ์ทางความหมาย (semantic relation)

1) ความหมายตรงตัว (Basic and Literal Meanings) ความหมายตรงตัว คือ ความหมายตามพจนานุกรม (lexical meaning) เป็นความหมายที่ติดมากับคำนั้น เช่น เมื่อพูดถึง type writer ก็หมายถึงพิมพ์ดีด เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามคำภาษาอังกฤษคำหนึ่ง อาจมีคำหมายมากกว่าหนึ่งความหมายก็ได้ เช่น She set the tray down on the table. กับ Have you set a date for the wedding? set ที่ปรากฏอยู่ในประโยค 2 ประโยคนี้มีความหมายแตกต่างกัน ในประโยคแรก set ความหมายตรงกับ put down และในประโยคหลัง หมายถึง decide การที่คำ ๆ หนึ่งมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายนี้ มักเป็นปัญหาต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ดังนั้น สิ่งที่สำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ก็คือ การสอนคำศัพท์ในบริบท (context)

2) ความหมายแฝง (Connotation) นอกจากความหมายตรงตัวแล้ว คำภาษาอังกฤษยังมีความหมายแฝง ซึ่งเป็นคำที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติและอารมณ์ของผู้เขียนในการเลือกใช้คำ เพื่อให้มีอิทธิพลต่อผู้อ่าน หรือผู้ฟัง เช่นคำ childlike และ childish ทั้งสองคำนี้มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ childish มีความหมายแฝงที่เป็นลบ เป็นต้น ในการสอนคำศัพท์ควรช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายแฝงของภาษาอังกฤษด้วย

3) ความหมายเชิงภาพพจน์ (Figurative Meanings) เป็นความหมายเชิงเปรียบเทียบ เช่น

John worked like a bee.

Winter undressed the tree.

He has a stone face.

ความหมายเชิงเปรียบเทียบนี้ผู้ฟังหรือผู้อ่านต้องตีความ เพราะไม่ได้มีความหมายที่ตรงไปตรงมา

4) ความสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Relation) ประกอบด้วย คำที่มีความหมายเหมือนกัน (synonym) คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน (antonym) คำปรากฏร่วมจำเพาะ (collocation) และคำลูกกลุ่ม (hyponym)

(1) คำที่มีความหมายเหมือนกัน (synonym) คือ คำที่สามารถนำไปแทนที่กันได้ข้อความ โดยข้อความไม่เปลี่ยนแปลง เช่น เราสามารถนำคำ politely ไปแทนที่ courteously ในประโยค He answered courteously. ได้โดยความหมายของประโยคยังคงเดิม

(2) คำที่มีความหมายตรงข้าม (antonym) ตัวอย่างของคำที่มีความหมายตรงข้าม เช่น dead และ alive male และ female เป็นต้น

(3) คำปรากฏร่วมจำเพาะ (collocation) คือ คำที่ต้องใช้ร่วมกัน เช่น เราใช้ a high building ไม่ใช่ a tall building หรือใช้ do homework ไม่ใช่ make homework เป็นต้น

(4) คำลูกกลุ่ม (hyponym) หมายถึง คำประเภทเดียวกัน คือ flowers และ sweater shirt rose carnation sunflower เป็นคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ flowers และ sweater shirt pants blouse vest อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ clothes เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบสำคัญของคำศัพท์ คือ รูปคำ และ ความหมาย ซึ่งรูปคำประกอบไปด้วยการออกเสียง การสะกดคำ การผันคำ และการแปลงคำ ส่วนความหมายก็ประกอบไปด้วยความหมายตรงตัว ความหมายแฝง ความหมายเชิงภาพพจน์และความสัมพันธ์ทางความหมาย

3.4 จุดมุ่งหมายในการเรียนรู้คำศัพท์

จากการศึกษาจุดมุ่งหมายจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้คำศัพท์ไว้ดังนี้

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550: 128) ได้อธิบายถึงจุดหมายของคำศัพท์ คือ คำศัพท์ที่ผู้สอนจะนำไปสอนนั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้เฉพาะความหมาย (passive vocabulary) และ คำศัพท์ที่ผู้เรียนต้องสามารถนำไปใช้ได้ (active vocabulary) ในการสอน passive vocabulary

สอนให้ผู้เรียนรู้ความหมายก็เพียงพอ ส่วน active vocabulary นั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายต่อไปนี้

1. ให้ผู้เรียนออกเสียงและเขียนคำสั้นๆให้ถูกต้อง ดังที่กล่าวข้างต้นว่าคำในภาษาอังกฤษไม่ได้ออกเสียงตามการสะกดตัวเสมอไป ซึ่งคำประเภทยังมีอยู่มากในภาษาอังกฤษ
2. ให้ผู้เรียนรู้ความหมาย ซึ่งต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษด้วย
3. ให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในโครงสร้างแบบต่างๆได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วทั้งในภาษาพูด และภาษาเขียน ซึ่งต้องถูกต้องทั้งด้านไวยากรณ์ สถานการณ์ วัฒนธรรม และความนิยมของเจ้าของภาษา
4. ให้ผู้เรียนรู้ว่าคำ านั้นเป็นคำประเภทใด เช่น เป็นคำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา หรือ คำกริยาวิเศษณ์ เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถนำคำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

พรสวรรค์ สิปโป(2550: 135) ได้ยกตัวอย่างจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อให้ผู้สอนได้บรรลุจุดประสงค์ต่อไปนี้

- (1) ออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
- (2) สะกดคำได้
- (3) บอกความหมายได้
- (4) นำคำไปแต่งประโยคได้
- (5) บอกคำจำกัดความเป็นภาษาอังกฤษได้
- (6) บอกคำที่มีความหมายตรงข้ามได้
- (7) เรียงคำตามตัวอักษรได้ถูกต้อง
- (8) บอกความหมายที่เหมาะสมกับบริบทได้ถูกต้อง
- (9) หาความหมายจากพจนานุกรมได้

ศศิธร แสงธนู และ คิต พงศทัต (อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558:197) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ถูกต้อง กล่าวคือ ครูต้องหาวิธีที่จะให้นักเรียนออกเสียงคำ านั้นได้อย่างถูกต้องตามพยางค์ที่เน้น เพราะการออกเสียงที่ถูกต้องจะส่งผลให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องด้วย
2. นักเรียนสามารถสะกดคำศัพท์นั้นได้ถูกต้อง เป็นจุดประสงค์อีกข้อหนึ่งที่ผู้เรียนคำศัพท์จะต้องสามารถสะกดให้ได้ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียน

3. นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ได้แก่ ความสามารถในการจำและบอกความหมายของศัพท์นั้นๆได้ โดยเฉพาะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทได้อย่างถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถนำคำศัพท์นั้นไปใช้ในประโยคต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษานั้นๆได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้คำศัพท์ คือ ต้องการให้ผู้เรียนออกเสียงคำเขียนคำสั้นๆ เรียนรู้ความหมาย นำคำศัพท์ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมทั้งเรียนรู้ประเภทของคำ

3.5 หลักการเรียนรู้และการสอนคำศัพท์

ในการเรียนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศนั้น ฮอลส์ติน,โฮแลนเดอร์ และครีเดนนิส (อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558:198) ได้แบ่งการเรียนรู้คำศัพท์ออกเป็น 2 ประการ คือ

3.5.1 การเรียนคำศัพท์แบบไม่ตั้งใจ (Incidental Learning) คือ การเรียนคำศัพท์แบบไม่ตั้งใจ นักเรียนไม่ตั้งใจที่จะเรียนคำศัพท์นั้นในบทอ่าน และขณะเดียวกันก็ยังสามารถได้คำศัพท์มาแบบไม่ตั้งใจด้วยในขณะที่อ่าน

3.5.2 การเรียนคำศัพท์แบบตั้งใจ (Intended Learning) คือ การเรียนคำศัพท์แบบตั้งใจ นักเรียนมีจุดประสงค์หลักคือเรียนคำศัพท์ นักเรียนต้องอาศัยการท่องจำ หรือวิธีการใดๆเพื่อจำความหมายให้ได้

ในการเรียนคำศัพท์แบบตั้งเจานั้น ฮิลเลได้กล่าวเสนอการเรียนคำศัพท์ ดังนี้

- 1) จำคำศัพท์นั้นให้ได้
- 2) รู้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบท
- 3) ใช้คำนั้นได้อย่างถูกต้องในภาษาพูดและเขียน

นอกจากนั้น กรูท (อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558:198) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อความคงทนในการจำระยะยาว ดังนี้

- 1) สังเกตคุณสมบัติต่างๆของคำใหม่ เช่น หน่วยคำ เสียง โครงสร้าง ความหมาย และรูปแบบของคำศัพท์นั้น
- 2) รวมคำศัพท์เป็นเครือข่ายสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับคุณสมบัติของคำ ตามข้อ 1
- 3) หาความหมายของคำศัพท์ตามบริบทที่แสดงคุณสมบัติคำนั้น

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้คำศัพท์

การจัดการเรียนรู้คำศัพท์แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ชี้นำเสนอ ชี้นำฝึก และชี้นำไปใช้

1. ชี้นำเสนอ

สิ่งที่สำคัญในการนำเสนอคำศัพท์ คือ ผู้สอนควรนำเสนอในบริบท ไม่ควรนำเสนอคำศัพท์เดี่ยว ๆ เพราะการสอนคำศัพท์เดี่ยว ๆ นั้น ไม่เป็นจริงในแง่ของภาษาศาสตร์ เนื่องจากความหมายของคำส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยบริบท (Beheydt, 1987 อ้างถึงใน พรสวรรค์ สีป้อ, 2550)

เทคนิคการนำเสนอความหมายของคำศัพท์มีหลายวิธี เทคนิคดังกล่าวประกอบด้วย

- (1) การให้ตัวอย่าง เช่น การให้รูปภาพหรือของจริง วิธีนี้เหมาะกับการสอนคำที่เป็นรูปธรรม
- (2) การสอนด้วยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือ TPR
- (3) การแสดงละครใบ้และการใช้ท่าทาง วิธีนี้ เหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่แสดงท่าทาง (action verbs) ทำให้นักเรียนสนุกและจำคำศัพท์ได้ดี
- (4) การให้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น hard มีความหมายเหมือนกับ difficult และ good มีความหมายตรงกันข้ามกับ bad เป็นต้น คำที่ให้วามหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกันที่นำมาใช้ ควรเป็นคำที่นักเรียนรู้จะได้ผลดี

(5) การให้คำจำกัดความ เช่น A pedestrian is a person who walks in the street. ในประโยคนี้ ความหมายของ pedestrian ก็คือ a person who walks in the street ถ้าผู้สอนใช้วิธีการคำจำกัดความต้องชัดเจน และต้องตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจความหมายถูกต้องหรือไม่

(6) การให้ผู้เรียนเดาความหมายจากบริบท ซึ่งบริบทนั้นจะต้องชัดเจน เช่น ถ้าจะสอนคำ affluent ที่มีความหมายว่า มั่งคั่ง ร่ำรวย ผู้สอนอาจจะใช้บริบท ดังนี้

Sarah never wears the same clothes. She always wears expensive jewelry and drives a Mercedes. She must be affluent. เป็นต้น

(7) การแปล ในกรณีที่ถ้าใช้วิธีการอื่นแล้วทำให้เสียเวลามาก ผู้สอนอาจจะใช้วิธีการแปล นอกจากนั้นการสอนคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมผู้สอนอาจจะต้องใช้การแปล สิ่งที่ต้องระวังในการแปลคือ คำบางคำไม่สามารถแปลตรงตัวได้

2. ชี้นำฝึก

การฝึกคำศัพท์ควรเริ่มฝึกจากคำเดี่ยว ต่อจากนั้นฝึกเป็นประโยค และขั้นสุดท้ายฝึกเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกัน (connected discourse) ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง การฝึกคำศัพท์ในการบรรยายห้อง

ขั้นที่ 1 ให้ผู้เรียนดูภาพห้องของ Mike และให้บรรยาย โดยตอบคำถาม

Describe Mike's room. What is there....

1. on Mike's desk?
2. on Mike's bed?
3. next to Mike's bed?

ขั้นที่ 2 ให้ผู้เรียนตอบคำถาม

Name the items that are on the floor in Mike's room.

Name the items that are on the chair.

Do you think Mike's room is neat?

ขั้นที่ 3 ให้ผู้เรียนบรรยายห้องของ Mike ดังนี้

What is in the room?

What adjectives and words describe the room the best?

Give as many details as you can?

ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบห้องของตนเองและห้องของ Mike และพูดรายงานหน้าชั้น เช่น

“I never leave _____.” หรือ “I always put ___ away.” เป็นต้น

กิจกรรมการฝึกคำศัพท์อื่นๆที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ มีดังนี้

- การทำแบบฝึกหัด
- การร้องเพลงและเล่นเกม
- การนำคำศัพท์ไปใช้ในบทสนทนา

3. ขั้นนำไปใช้

การนำคำศัพท์ไปใช้นั้นมักจะสัมพันธ์กับทักษะอื่น และควรเป็นลักษณะของการสื่อสาร เช่น ให้นำคำศัพท์ไปแต่งเป็นเรื่องใหม่สั้นๆ นำไปใช้ในการสนทนา การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร เป็นต้น

กิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้คำศัพท์

นอกจากกิจกรรมที่กล่าวมาข้างต้นแล้วผู้สอนยังสามารถจัดกิจกรรมเพื่อเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์ของตน ดังนี้

(1) ให้ทำสมุดจดคำศัพท์ ซึ่งประกอบด้วยการทำผังความคิด เขียนความหมาย การออกเสียง และแต่งประโยคด้วยคำที่ผู้สอนกำหนดให้ ให้จับคู่คำกับความหมาย และให้จัดคำเป็นหมวดหมู่

- (2) ให้แบ่งกลุ่มนำคำที่ผู้สอนกำหนดมาสอนเพื่อน
- (3) ให้หาคำศัพท์ใหม่จากบทที่อ่านมาจากบ้านและนำมาสอนเพื่อน
- (4) ทบทวนคำศัพท์โดยใช้เกมหรือกิจกรรม และกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนที่บ้านด้วย
- (5) กระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองที่บ้าน ให้อ่าน ดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ และจดบันทึกคำที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับตนเอง

(6) สอนทักษะการจำโดยใช้ เทคนิคคำหลัก (key word method) เช่นให้ผู้เรียนคิดตามภาพที่สัมพันธ์ระหว่างคำใหม่กับคำศัพท์เดิม ที่ออกเสียงคล้ายกัน เช่น คำว่า truculent ซึ่งหมายความว่า โหดเหี้ยม ให้ผู้เรียนคิดถึงคำว่า truck จากนั้นให้นึกถึงภาพคนขับรถบรรทุกที่หน้าตาดุร้าย เป็นต้น หรืออาจให้ผู้เรียนเชื่อมเสียงคำที่ไม่รู้จักความหมายกับคำที่รู้จักความหมาย เช่น

Gash = The GAS hurt his gash on the face.

Clash = The CLASS made the clash.

- (7) จัดทำบอร์ดคำศัพท์ที่ครูสอน โดยประกอบด้วย ความหมาย การออกเสียง หน้าที่ของคำ และใช้สีที่สวยงามแตกต่างกัน
- (8) ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ
- (9) ฝึกกิจกรรมสื่อความหมาย (communicative activities) โดยใช้คำศัพท์ที่เรียน
- (10) ให้ผู้เรียนอ่านหนังสือนอกเวลา

2. ข้อเสนอแนะ

ในการจัดการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ควรสอนคำศัพท์เป็นคำเดี่ยว ๆ ควรสอนในบริบท เช่น ในรูปประโยค ในบทอ่านหรือบทสนทนา
- (2) ให้ผู้เรียนได้เห็นคำศัพท์ที่สอนใหม่บ่อย ๆ ผู้สอนควรนำคำที่ผู้เรียนได้เรียนแล้วมาใช้ในการสอนครั้ง ๆ ต่อ ๆ ไป
- (3) การฝึกออกเสียงคำศัพท์มีความจำเป็นมากต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้สามารถลงเสียงหนักเสียงเบาในคำได้ถูกต้อง
- (4) ถ้าเป็นไปได้ควรสอนศัพท์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร กีฬา สี เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้คำศัพท์มีวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งต้องอาศัยการท่องจำหรือวิธีการใด ๆ เพื่อให้ได้ความหมาย ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอ

ขั้นฝึก และขั้นนำไปใช้ ในขั้นตอนนำเสนอผู้สอนควรนำเสนอในบริบท โดยใช้หลากหลายเทคนิค เช่น การให้ตัวอย่างทั้งจากรูปภาพและของจริง สอนด้วยเทคนิคท่าทาง การให้คำที่มีความหมายเหมือนหรือตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ เดาความหมายจากบริบทและการแปล เริ่มฝึกจากคำเดี่ยว ต่อจากนั้นฝึกเป็นประโยคและข้อความที่เกี่ยวข้องกัน และขั้นตอนสุดท้ายการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสนทนา แต่งเรื่องใหม่ การแสดงบทบาทสมมติและการแสดงละคร เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

การจัดการเรียนรู้แบบ Picture World Inductive Model ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

คาลฮูน (Emily Calhoun, 1999:21) ได้อธิบายถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model คือ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสืบสอบของศิลปะทางภาษาโดยการใช้รูปภาพ ที่ประกอบไปด้วยความเคยชิน วัตถุและการกระทำ หรือเคลื่อนไหวซึ่งจะล้วงเอาคำศัพท์จากเด็กจากการฟังและการพูดคำศัพท์ โดยนำพวกเขาไปสู่การสืบสวนเกี่ยวกับคำ เพิ่มคำไปสู่การอ่านสัญลักษณ์และการเขียนคำศัพท์ การค้นพบการออกเสียงคำและโครงสร้างส่วนใหญ่ และการใช้การสังเกตและพิจารณาในการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

วัชราน เล่าเรียนดี (2555:68) ได้อธิบายความหมายของ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งทักษะการคิด โดยใช้รูปภาพ นำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิดรวบยอดที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นร่วมกับการใช้ความคิดเชิงอุปนัย

อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพรและ วิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:17) ได้ให้ความคิดเห็นสอดคล้องกับ Calhoun และ วัชราน เล่าเรียนดี กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนแบบพิทจอร์เวิร์ด เป็นวิธีการสอนอ่านที่ใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยเป็นสื่อในการเรียนรู้ รูปภาพที่ใช้มักเป็นรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับวัตถุสิ่งของการแสดงอาการหรือกริยา รูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นสื่อในการสอนที่นำไปสู่การรู้จักคำศัพท์ เขียนคำศัพท์ วลี และประโยค ไปสู่การอ่าน การเขียน และการใช้การคิดเชิงอุปนัย ซึ่งรูปภาพที่นำมาเป็นรูปภาพที่มีวัตถุสิ่งของหรือการแสดงอาการ

4.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

วัชร่า เล่าเรียนดี (2555 : 68) กล่าวว่า เป็นการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลัก ไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อการเรียนรู้

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:17) กล่าวว่า การสอนแบบ Picture Word Inductive Model มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ทางบทบาทของเด็กปฐมวัย ได้แก่ คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อในการจัดกิจกรรม

4.3 ลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558: 18) ได้อธิบายว่า การสอนแบบ Picture Word Inductive Model นี้มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากวิธีอื่น ๆ โดยลักษณะเด่นของวิธีการสอนมีดังนี้

1. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้สอนผู้เรียนที่เริ่มต้นและเรียนภาษาได้ทุกกลุ่มอายุ
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่รู้แล้ว (รูปภาพ) ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ (คำศัพท์)
3. ช่วยให้ผู้เรียนฟังการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง และได้เห็นรูปแบบคำศัพท์ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพ การอ่านออกเสียง และสัญลักษณ์(คำศัพท์)
4. ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ที่ชัดเจนขึ้น
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำแนกประเภทคำและประโยคได้
7. เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแบบอุปนัย (Think Inductively) สร้างกฎและหลักการจากตัวอย่างหลายๆตัวอย่าง
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดตั้งชื่อเรื่อง ประโยค และข้อความสั้นๆ
9. ช่วยสร้างความเข้าใจในความหมายของคำให้นักเรียน
10. เป็นวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเชื่อมโยงจากรูปภาพไปสู่สัญลักษณ์และสามารถทบทวนความรู้จากการใช้สัญลักษณ์มาเชื่อมโยงกับรูปภาพได้

4.4 ลักษณะเฉพาะของ Picture Word Inductive Model

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558: 18) ได้อธิบายว่าการสอนแบบ Picture Word Inductive Model นี้มีลักษณะเฉพาะของวิธีการสอนดังนี้

1. การสอนแบบนี้เป็นการสอนภาษาที่อาศัยกลยุทธ์ทางด้านการสืบเสาะความรู้ โดยใช้รูปภาพของวัตถุ (Objects) ทำทาง (Actions) ที่คุ้นเคยดึงเอาคำศัพท์ต่างๆจากการที่ผู้เรียนเคยมี

ประสบการณ์ได้ยินหรือได้ออกเสียงนั้นมาก่อน เป็นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการออกเสียงกับสัญลักษณ์

2. การสอนแบบ PWIM เป็นศิลปะการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการอุปนัย โดยการสร้างกลุ่มหรือประเภทของคำศัพท์ที่มีลักษณะร่วมกัน สร้างเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

3. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้กับผู้เรียนทุกระดับ และสามารถใช้อสอนผู้เรียนทั้งกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่หรือใช้สอนรายบุคคล และเป็นวิธีที่ให้ความสำคัญต่อความสามารถในการคิดแบบอุปนัยของผู้เรียน

4. เป็นวิธีสอนที่สอนจากสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วโดยใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นเชื่อมโยงประสบการณ์ที่มีอยู่โดยใช้ภาพทำให้เกิดภาษา เป็นวิธีการที่เน้นการอ่านออกเสียง นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนการสอนโดยใช้ภาพ Picture Word Chart (ซึ่งมีรายละเอียดเป็นเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย) ตั้งแต่แรกจนจบกระบวนการ (ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้) นักเรียนดูภาพ สร้างคำอ่านจากคำศัพท์ นำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่นๆช่วยพัฒนาโมโนคติ พัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการอ่าน กิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาเกิดจากการสร้างคำของนักเรียน เช่น นำคำศัพท์ไปสู่การสร้างพจนานุกรมคำหรือธนาคารคำศัพท์ คำศัพท์นำไปสู่การแต่งประโยค คำศัพท์นำไปสู่การจำแนกกลุ่มคุณลักษณะตามหลักภาษา คำศัพท์นำไปสู่การวิเคราะห์โครงสร้างของคำศัพท์ นำไปสู่การเขียนการเขียนข้อความต่อเนื่องเรื่องสั้นๆและการแต่งเรียงความ

5. หลักการสำคัญของวิธีการสอนแบบนี้คือ นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการวางหลักเกณฑ์ที่ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องรูปแบบทางภาษา

4.5 องค์ประกอบการสอนแบบ Picture Word Inductive Model

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558: 17) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้
2. เป็นเครื่องมือสำคัญตลอดการเรียนรู้
3. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้ (สอนจากรูปภาพไปหาคำศัพท์)
4. รูปแบบภาษาสัมพันธ์กับสิ่งที่เห็น
5. อาศัยการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์
6. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับคำ
7. คำทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน
8. สอนหลักภาษาผ่านการอ่าน การสร้างกฎ/หลักการด้วยตนเอง

4.6 รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงรูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังต่อไปนี้

Calhoun ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกรูปภาพ
 2. ถามนักเรียนเพื่อระบุอะไรคือสิ่งที่เห็นจากในภาพ
 3. ติดป้ายรูปภาพหรือวาดเส้นโยงจากสิ่งที่ระบุ พร้อมกับพูดเกี่ยวกับรูปภาพ เขียนคำ และถามนักเรียนเพื่อให้สะกดคำและนักเรียนออกเสียงคำนั้น
 4. อ่านและทบทวนแผนภูมิรูปภาพ ออกมาดังๆ
 5. ถามนักเรียนในการอ่านคำ โดยใช้เส้นโยงจากรูปภาพถ้าจำเป็นเพื่อระบุประเภทของในกลุ่มที่หลากหลาย ระบุสิ่งที่เหมือนกัน
 6. อ่านและทบทวนแผนภูมิรูปภาพ (พูด, สะกด, และพูดคำนั้นๆอีกครั้ง)
 7. เพิ่มคำหากต้องการ
 8. นำนักเรียนไปสู่การสร้างชื่อหัวข้อสำหรับแผนภูมิรูปภาพ และถามนักเรียน เพื่อกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพ และอะไรคือสิ่งที่นักเรียนต้องการพูดเกี่ยวกับแผนภูมิรูปภาพ
 9. ถามนักเรียนในการสร้างประโยค, หลายๆประโยค หรือ ย่อหน้า เกี่ยวกับแผนภูมิรูปภาพ ถามนักเรียนเพื่อระบุประโยคที่จะใช้เป็นตัวอย่างในย่อหน้าที่ดี
 10. อ่านและทบทวนประโยคและย่อหน้าอีกครั้ง
- วัชรา เล่าเรียนดี (2555:68) ได้ เสนอขั้นตอนวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้รูปภาพที่ประกอบด้วย วัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เป็นไป (ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย) ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่างๆ เหตุการณ์ การปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)
2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแนะนำแก้ไขให้ออกเสียง
3. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุได้จากภาพ (ความคิดรวบยอด, มีการจำแนก, จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัยและระดับประสบการณ์ของนักเรียน)
4. นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่างๆ

5. นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ (ใช้การฝึกอย่างน้อย 20 ครั้ง/เรื่อง)

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:17) ได้อธิบายรูปแบบและขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้มีวิธีดำเนินการดังนี้

1) เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วยภาพวัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)

2) ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้ว ให้นักเรียน นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้นโดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง

3) อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

4) ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ (เช่นพยัญชนะต้นคำนาม คำกริยา คำคล้องจอง) หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขั้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการอุปนัย

5) ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ

6) ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ

7) เพิ่มคำศัพท์อื่นๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์

8) ให้นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณา รายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพและให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น

9) ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค

10) อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

4.7 การเลือกรูปภาพที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:20) ได้อธิบายว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM นั้น การเลือกรูปภาพเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะภาพที่สื่อถึงการออกเสียงที่เป็นเสียงเฉพาะที่นักเรียนทุกคนเห็นแล้วจะออกเสียงเหมือนกัน จึงเป็นเรื่องที่ซับซ้อนต่อการเลือกสรรภาพที่จะต้องนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งการเลือกภาพควรมีวิธีการดังนี้

1.) เลือกภาพและรูปถ่ายที่มีเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย

2.) ภาพนั้นต้องมีความชัดเจน คมชัดเห็นเป็นรูปธรรม

- 3.) เป็นภาพที่น่าสนใจสามารถดึงดูดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้ดี
- 4.) สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายควรเลือกรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาอื่น ๆ ด้วย
- 5.) รูปภาพสามารถเปิดประเด็นการเรียนรู้หรือหัวข้อในการอภิปรายได้

4.8 ข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Picture Word Inductive Model

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

Calhoun (1990: 23) ได้อธิบายถึงข้อดีของ Picture Word Inductive Model ไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ยินและออกเสียงคำได้อย่างถูกต้องหลายๆครั้ง
2. นักเรียนได้ยิน ได้เห็น คำศัพท์ สามารถระบุตัวอักษรและเขียนได้ถูกต้องในเวลาหลายๆครั้ง
3. นักเรียนได้ยินและสะกดคำได้ถูกต้องในหลายครั้งและมีส่วนร่วมในการฝึกสะกดคำเหล่านั้นให้ถูกต้อง

วัชรวิภา เลาเรียนดี (2555:69) ได้อธิบายถึงข้อดีของ Picture Word Inductive Model ไว้ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่านคำศัพท์ การเขียน
2. ช่วยให้นักเรียนจำและรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น
3. ช่วยให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจความคิดรวบยอด หลักการอย่างแท้จริงด้วยตัวเองที่สามารถนำไปใช้ได้ต่อไป
4. ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มาจากผู้เรียนโดยตรง
5. นักเรียนมีส่วนร่วมการเรียนรู้มากขึ้น จากการร่วมสืบเสาะหาคำ หรือสาระความรู้
6. PWIM Model สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้นใช้ได้หลายลักษณะ เช่น รายบุคคล จับคู่ กลุ่มเล็กและใช้ทั้งชั้น
7. ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแบบอุปนัย
8. ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการสืบเสาะหาความรู้สาระการเรียนรู้อื่นๆ สังคมศึกษา
9. PWIM Model นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์และการจินตนาการต่อไปได้

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:20) ได้อธิบายถึงข้อดีของ Picture Word Inductive Model ไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ได้ดี

2. ช่วยให้นักเรียนจดจำ และรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้นจากที่นักเรียนได้ฟัง ได้อ่าน ออกเสียงสะกดคำซ้ำๆหลายครั้ง
3. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเข้าใจความคิดรวบยอดของคำศัพท์ รวมถึงหลักการทางด้าน ภาษาอังกฤษแท้จริง อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป
4. ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนโดยตรงนักเรียนได้เห็นคำ ได้ออกเสียง ได้เขียนคำศัพท์อย่าง ถูกต้องหลายๆครั้ง
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น จากการร่วมสืบเสาะหาคำศัพท์ด้วยตนเอง
6. สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ใช้ทำกิจกรรมได้หลายลักษณะ อาทิ จัด กิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มเล็ก หรือใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน
7. สามารถประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น
8. นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างจินตนาการ ได้
9. ในการสอนเขียนประโยค ครูสามารถสอนการเขียนภาษาเขียนที่ถูกต้อง โดยปรับปรุงจาก ประโยคที่นักเรียนเขียนมา รวมทั้งสามารถแก้ไขการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมาย จุลภาค(,) การใช้ตัวอักษรใหญ่-เล็ก ของนักเรียนให้ถูกต้องด้วยเช่นกัน

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการจัดการ เรียนรู้โดยใช้รูปภาพในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน การเขียนคำศัพท์ รวมไปถึงการ พัฒนาความคิดรวบยอด เรียนรู้จากองค์ประกอบปลีกย่อยไปหาหลักการใหญ่ สามารถใช้สอนผู้ที่เริ่ม เรียนภาษาได้ทุกกลุ่มอายุ รูปภาพที่นำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนมาจากสิ่งทีนักเรียนเคยเรียนรู้ มาก่อนแล้ว (รูปภาพ) จากสิ่งใกล้ตัวไปสู่สิ่งทีนักเรียนยังไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน(คำศัพท์) ผู้เรียนฟัง และออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง และยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น เกิดการเรียนรู้ที่ได้จากนักเรียนโดยตรง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ได้ทุก กลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้งยังช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์รวมถึงทักษะการคิดแบบ อุปนัยได้อีกด้วย ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีพื้นฐานการคิด มาจากการคิดแบบอุปนัย (Inductive Method) โดยมีความเชื่อมโยงการคิดแบบอุปนัยดังหัวข้อ ถัดไป

ตารางที่ 2 สรุปการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

Emily Calhoun (1991)	วัชรา เล่าเรียนดี (2555: 68)	อิศเรศ พิพัฒน์มิ่งมลพรและ วิไล พิพัฒน์มิ่งมลพร (2558: 18)	ผลการสังเคราะห์ของผู้วิจัย
1. เลือกรูปภาพ 2. ถามนักเรียนเพื่อระบุอะไรคือสิ่งที่เห็นจากในภาพ 3. ติดป้ายรูปภาพหรือวาดเส้นโยงจากสิ่งที่ระบุ พร้อมกับพูดเกี่ยวกับรูปภาพ เขียนคำ และถามนักเรียนเพื่อให้สะกดคำ และนักเรียนออกเสียงคำนั้น 4. อ่านและทบทวนแผนภูมิรูปภาพ ออกมาดังๆ 5. ถามนักเรียนในการอ่านคำ โดยใช้เส้นโยงจากรูปภาพถ้าจำเป็นเพื่อระบุประเภทของในกลุ่มที่หลากหลาย ระบุสิ่งที่เหมือนกัน 6. อ่านและทบทวนแผนภูมิรูปภาพ (พูด, สะกด, และพูดคำนั้นๆอีกครั้ง) 7. เพิ่มคำหาต้องการ	1. เริ่มต้นด้วยการใช้รูปภาพที่ประกอบด้วย วัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เป็นไป (ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย) ให้ นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่างๆ เหตุการณ์ การปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action) 2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแนะนำแก้ไขให้ออกเสียง 3. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำหรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุได้จากภาพ (ความคิดรวบยอด, มีการจำแนก, จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย)	1. เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วย ภาพวัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้ นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action) 2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียน นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้น โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง 3. อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) 4. ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ (เช่น พยัญชนะต้น คำนาม คำกริยา คำค้องจอง) หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่ม ขึ้นอยู่กับ วัย และ ระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขึ้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการ	1. เริ่มต้นด้วยการใช้ ใช้แผนภูมิรูปภาพติดบนกระดาน 2. โยงรูปภาพกับที่ตรงกับคำศัพท์ลงบนแผนภูมิรูปภาพ 3. อ่านและทบทวน คำศัพท์ จาก แผนภูมิรูปภาพ 4. จัดกลุ่มคำศัพท์ 5. ฝึกเขียน วลี และแต่งประโยคจากคำศัพท์ ต่างๆจากแผนภูมิรูปภาพ 6. อ่าน และ ทบทวน ประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง
8. นำนักเรียนไปสู่การสร้างชื่อหัวข้อสำหรับแผนภูมิรูปภาพ และถามนักเรียน เพื่อกระตุ้นความคิดเกี่ยวกับข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพ และอะไรคือสิ่งที่นักเรียนต้องการพูดเกี่ยวกับแผนภูมิรูปภาพ 9. ถามนักเรียนในการสร้างประโยค, หลายๆประโยค หรือย่อหน้า เกี่ยวกับ แผนภูมิรูปภาพ ถามนักเรียนเพื่อระบุประโยคที่จะใช้เป็นตัวอย่างในย่อหน้าที่ดี 10. อ่านและทบทวนประโยค และย่อหน้าอีกครั้ง	และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) 4. นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่างๆ 5. นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ (ใช้การฝึกอย่างน้อย 20 ครั้ง/เรื่อง)	อุปนิสัย 5. ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ 6. ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ 7. เพิ่มคำศัพท์อื่นๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์ 8. ให้นักเรียนตั้งชื่อของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียน พิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพ และให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น 9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และ จัดประเภท ของ ประโยค 10. อ่านและทบทวน ประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง	

วิธีการสอนแบบอุปนัย (Inductive Method)

5.1 ความหมายวิธีการสอนแบบอุปนัย

ได้มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัยสอนแบบอุปนัยไว้หลายความหมาย ไว้ดังนี้

Carter (1973) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่า เป็นการเรียนที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากตัวอย่างหลายๆตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ แยกแยะ นำไปสู่การสรุปหากฎเกณฑ์ที่แท้จริง

ทิพย์วิมล วังแก้วศิริ (2551: 123) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่า วิธีจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มจากการศึกษารายละเอียดปลีกย่อยไปหากฎเกณฑ์ หรือส่วนร่วมเป็นการสอนจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริง หรือข้อสรุป โดยให้ผู้เรียนทำการศึกษา สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบแล้วพิจารณาค้นหาองค์ประกอบที่เหมือนกันหรือคล้ายกันจากตัวอย่าง ต่างๆ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุป

สุวิทย์ มูลคำ (2551:15) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่า กระบวนการที่ผู้สอนสอนจากรายละเอียดปลีกย่อยหรือจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ หรือกฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริงหรือข้อสรุป โดยการนำเอาตัวอย่าง ข้อมูล เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือปรากฏการณ์ที่มีหลักการแฝงอยู่มาให้ผู้เรียนศึกษา สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบหรือวิเคราะห์จนสามารถสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง

วิณา ประชาณุกุล และประสาท เนืองเฉลิม (2553: 170) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องเริ่มจากตัวผู้สอนยกตัวอย่างหลายๆตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนค่อยๆคิดและสังเกตไปพร้อมกัน ผู้สอนควรยกตัวอย่างนั้นอย่างมีเหตุผล ค้นหา รูปแบบและสรุปเป็นกฎเกณฑ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดรวบยอดหรือมีโนทัศน์มีความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง มีความสนใจในการติดตาม ค้นหาเหตุผลและข้อสรุปได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ชัดเจน และสามารถจดจำรายละเอียดได้อย่างยาวนาน สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

สุพิน บุญชูวงศ์ (2554) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่า เป็นการสอนส่วนย่อย ไปหาส่วนรวม หรือสอนจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริง หรือข้อสรุป โดยการให้นักเรียนทำการศึกษา สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบ แล้วพิจารณาค้นหาองค์ประกอบที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันจากตัวอย่างต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อสรุป

ทิศนา แคมมณี (2554:340) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่า วิธีสอนโดยการใช้อุปนัย คือ กระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยการนำตัวอย่าง/ข้อมูล/ความคิด/เหตุการณ์/สถานการณ์/ปรากฏการณ์ ที่มีหลักการ/

แนวคิดที่ต้องการสอนให้แก่ผู้เรียนแฝงอยู่มาให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ จนสามารถดึงหลักการ/แนวคิดที่แฝงอยู่ออกมา เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับความหมายของการสอนแบบอุปนัยนั้นสรุปได้ว่า เป็นการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จากองค์ประกอบปลีกย่อยไปหาหลักการใหญ่ โดยการนำตัวอย่างสถานการณ์ เหตุการณ์ มาประกอบที่เหมาะสมให้นักเรียนได้เปรียบเทียบ สรุป และวิเคราะห์ เปรียบเทียบจนสามารถสรุปหลักการหรือกฎเกณฑ์ได้ด้วยตนเอง

5.2.องค์ประกอบสำคัญของวิธีการสอนแบบอุปนัย

องค์ประกอบที่สำคัญของวิธีการสอนแบบอุปนัย ได้มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสอนแบบอุปนัยไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2551: 16) ได้อธิบายองค์ประกอบที่สำคัญของการสอนแบบอุปนัย มีดังนี้

1. ตัวอย่าง สถานการณ์ เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ ที่เป็นลักษณะย่อย ๆ ของหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
2. การวิเคราะห์ตัวอย่าง ข้อมูล สถานการณ์ เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ เพื่อสรุปเป็นหลักการ แนวคิด ทฤษฎีร่วมกัน
3. การสรุปหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ได้จากการวิเคราะห์

ทิตินา แชนมณี (2557: 37) ได้อธิบายองค์ประกอบที่สำคัญของการสอนแบบอุปนัย มีดังนี้

1. มีตัวอย่าง/ข้อมูล/สถานการณ์/เหตุการณ์/ปรากฏการณ์/ความคิดที่เป็นลักษณะย่อย ๆ ของสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
2. มีการคิดวิเคราะห์ตัวอย่างต่างๆเพื่อหาหลักการที่ร่วมกัน
3. มีการสรุปหลักการและข้อสรุปที่มีลักษณะเป็นหลักการ/แนวคิดซึ่งสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆต่อไปได้

5.3.วัตถุประสงค์ของวิธีการสอนแบบอุปนัย

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2549 :15) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของวิธีการสอนแบบอุปนัยว่า เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสังเกต การคิดวิเคราะห์ สามารถสรุปและค้นพบหลักการ กฎเกณฑ์ ประเด็นสำคัญหรือความจริงได้ด้วยตนเอง

ทิสนา แคมมณี (2557: 37) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของวิธีการสอนแบบอุปนัย ว่าเป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์สามารถจับหลักการ หรือประเด็นสำคัญได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ หลักการ แนวคิด หรือข้อความรู้ต่างๆอย่างเข้าใจ

5.4.ขั้นตอนสำคัญของวิธีการสอนแบบอุปนัย

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงขั้นตอนวิธีการสอนแบบอุปนัย ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546,15-16) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยไว้ดังนี้

- 1.ขั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมตัวผู้เรียน ทบทวนความรู้เดิมหรือปูพื้นฐานความรู้
- 2.ขั้นเสนอตัวอย่าง เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างข้อมูล สถานการณ์ เหตุการณ์และปรากฏการณ์หรือแนวคิดให้ผู้เรียนได้สังเกตลักษณะและคุณสมบัติของตัวอย่าง เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบสรุปเป็นหลักการ แนวคิด หรือเป็นกฎเกณฑ์ ซึ่งการเสนอตัวอย่างควรเสนอหลายๆตัวอย่าง ให้มากพอที่ผู้เรียนจะสามารถสรุปเป็นหลักการหรือหลักเกณฑ์ต่างๆได้
- 3.ขั้นเปรียบเทียบ เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำการสังเกต ค้นหา วิเคราะห์ รวบรวม เปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบที่แยกแยะข้อแตกต่างมองเห็นความสัมพันธ์ในรายละเอียดที่เหมือนกัน ต่างกัน
- 4.ขั้นสรุปกฎเกณฑ์ เป็นการให้ผู้เรียนนำข้อสังเกตต่างๆ จากตัวอย่างมาสรุปเป็นหลักการ กฎเกณฑ์ หรือนิยามด้วยตัวผู้เรียนเอง
5. ขั้นนำไปใช้ ในขั้นนี้ผู้สอนควรเตรียมตัวอย่างข้อมูล สถานการณ์ เหตุการณ์ ปรากฏการณ์ หรือความคิดใหม่ๆ ที่หลากหลายมาให้ผู้เรียนได้ฝึกนำความรู้ข้อสรุปไปใช้

เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์ (2551:105) ได้กล่าวถึงขั้นตอนวิธีการสอนแบบอุปนัยประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียม เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับที่จะรับความรู้ใหม่ที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 การสอน ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ตัวอย่างแก่ผู้เรียนจำนวนหลายๆตัวอย่างให้มากพอที่ผู้เรียนจะสังเกต พิจารณาและหาข้อสรุปจากตัวอย่างนั้นๆได้ นอกจากให้ตัวอย่างแล้วผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนสังเกตจากการทดลองด้วยตัวเองก็ได้

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้จากการพิจารณาและสังเกตตัวอย่างต่าง ๆ หรือจากการทดลองวิเคราะห์ แยกแยะข้อแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ของรายละเอียดในส่วนที่เหมือนกัน เพื่อนำไปสู่การสรุป การให้คำนิยามและการตั้งเป็นกฎเกณฑ์ไว้

ขั้นที่ 4 การสรุป ขั้นนี้เป็นการสรุปจากตัวอย่างต่าง ๆ หรือการทดลองมาเป็นกฎเกณฑ์ นิยาม หรือสูตร

ขั้นที่ 5 การนำไปใช้ เป็นขั้นการทดสอบผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในกฎเกณฑ์หรือขั้นที่สรุปได้ว่านำไปใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันได้หรือไม่

ทิพย์วิมล วงแก้วศิริ (2551: 123-124) ได้กล่าวว่าขั้นตอนของวิธีสอนแบบอุปนัยมีดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนด้วยการทบทวนความรู้เดิม กำหนดจุดมุ่งหมายและอธิบายความมุ่งหมายของการเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจน
2. ขั้นสอนหรือขั้นแสดง เป็นการเสนอตัวอย่างหรือกรณีตัวอย่างต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พิจารณาเพื่อให้สามารถเปรียบเทียบ สรุปกฎเกณฑ์ได้ ไม่ควรเสนอเพียงอย่างเดียว
3. ขั้นเปรียบเทียบและรวบรวม เป็นขั้นหาองค์ประกอบรวมโดยการให้ผู้เรียนพิจารณาความคล้ายคลึงหรือความแตกต่างกันขององค์ประกอบในตัวอย่าง เพื่อเตรียมสรุปเป็นกฎเกณฑ์ ในขั้นนี้ผู้สอนไม่ควรเร่งเร้าผู้เรียนจนเกินไป
4. ขั้นสรุป เป็นการนำข้อสังเกตต่าง ๆ จากตัวอย่างโดยนำมาสรุปเป็นกฎเกณฑ์ นิยาม หลักการ หรือหลักสูตร ด้วยตัวผู้เรียนเอง
5. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์หรือข้อสรุปที่ได้ทำมาแล้วว่าสามารถที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือแบบฝึกหัดต่าง ๆ ได้หรือไม่

ทิตินา แชมมณี (2551: 251-252) ได้เสนอกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ กระบวนการคิดอุปนัย ดังนี้

1. ขั้นการสร้างมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อยดังนี้
 - 1.1 ผู้เรียนสังเกตสิ่งที่จะศึกษา และเขียนรายการสิ่งที่สังเกตเห็นหรืออาจใช้วิธีอื่น ๆ เช่น ตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนตอบในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องได้รายการของสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้หรือไม่ใช้ตัวแทนของมโนทัศน์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 - 1.2 ผู้เรียนจัดหมวดหมู่ของสิ่งเหล่านั้น จากรายการของสิ่งที่เป็นตัวแทนและไม่ใช่เป็นตัวแทนของมโนทัศน์นั้น โดยกำหนดกฎเกณฑ์การกำจัดกลุ่ม ซึ่งก็คือคุณสมบัติที่เหมือนกันไว้กลุ่มเดียวกัน

1.3 ตั้งชื่อหมวดหมู่ที่จัดขึ้น ผู้เรียนจะต้องพิจารณาว่าอะไรเป็นหัวข้อใหญ่และอะไรเป็นหัวข้อย่อย และตั้งชื่อหัวข้อให้เหมาะสม

2. การตีความและสรุปข้อมูล ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

2.1 ระบุความสัมพันธ์ของข้อมูล ผู้เรียนศึกษาข้อมูลและตีความข้อมูลเพื่อให้เข้าใจข้อมูล และเห็นความสัมพันธ์ที่สำคัญๆของข้อมูล

2.2 สืบหาความสัมพันธ์ของข้อมูล ผู้เรียนศึกษาข้อมูลและความสัมพันธ์ของข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ในลักษณะของเหตุและผล ความสัมพันธ์ของข้อมูลในหมวดนี้กับข้อมูลในหมวดอื่นจนสามารถอธิบายได้ว่าข้อมูลต่าง ๆ สัมพันธ์กันอย่างไรและด้วยเหตุผลใด

2.3 สรุปอ้างอิง เมื่อค้นพบความสัมพันธ์หรือหลักการแล้ว ให้ผู้เรียนสรุปอ้างอิง โดยโยงสิ่งที่ค้นพบไปสู่สถานการณ์อื่น ๆ

3. การประยุกต์ใช้ข้อสรุปหรือหลักการ

3.1 นำข้อสรุปมาใช้ในการทำนาย หรืออธิบายปรากฏการณ์อื่นๆ ฝึกตั้งสมมติฐานของตน

3.2 อธิบายให้เหตุผลและข้อมูลสนับสนุนการทำนายและการตั้งสมมติฐานของตน

3.3 พิสูจน์ ทดสอบ การทำนายและสมมติฐานของตน

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2553: 101) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม (Preparation)

1.1 ทบทวนความรู้ (Apperception) เป็นขั้นทบทวนความรู้เดิมหรือบทเรียน

1.2 ขั้นจูงใจ (Motivation) เป็นขั้นกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal) ที่จะได้รับพร้อมทั้งกำหนดแนวทางในการทำกิจกรรมเพื่อจะนำไปสู่จุดหมายนั้น

1.3 ขั้นอธิบาย (Statement of the Aim) เป็นขั้นอธิบายความมุ่งหมายให้นักเรียนทั้งชั้นได้เข้าใจ

2. ขั้นสอน (Presentation) เป็นการเสนอกรณีตัวอย่างที่ต้องการสอนแก่นักเรียนและต้องมีหลายๆกรณีเพื่อที่จะหาข้อสรุปได้

3. ขั้นเปรียบเทียบและรวบรวม (Comparison and Abstraction) เป็นขั้นหาองค์ประกอบร่วมจากตัวอย่าง ในขั้นนี้ครูไม่ควรไม่เร่งเร้าเด็กมากจนเกินไปเพราะเด็กยังไม่มีความคิดกว้างขวางเหมือนครู

4. **ขั้นสรุป (Generalization)** เป็นขั้นสรุปองค์ประกอบร่วมของกรณีตัวอย่างต่าง ๆ ที่นักเรียนได้สังเกตแล้วสรุปเป็นเกณฑ์ นิยาม หลักการ หรือสูตรเป็นต้น

5. **ขั้นนำไปใช้ (Application)** เป็นขั้นทดลองนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจกฎหรือข้อสรุปที่ทำมาแล้วว่าสามารถที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาหรือแบบฝึกหัดได้หรือไม่

สุพิน บุญชูวงศ์ (2554) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยไว้ดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** คือ การเตรียมตัวนักเรียนเป็นการทบทวนความรู้เดิม กำหนดจุดมุ่งหมาย และอธิบายความมุ่งหมายให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างชัดเจน

2. **ขั้นสอน หรือ ขั้นแสดง** คือการเสนอตัวอย่างหรือกรณีต่าง ๆ ให้นักเรียนได้พิจารณาเพื่อให้นักเรียนได้สามารถเปรียบเทียบ สรุปกฎเกณฑ์ได้ การเสนอตัวอย่างควรเสนอหลายๆตัวอย่างให้มากพอที่จะสรุปกฎเกณฑ์ได้ ไม่ควรเสนอเพียงตัวอย่างเดียว

3. **ขั้นเปรียบเทียบและรวบรวม** เป็นขั้นหาค่าองค์ประกอบรวม คือการที่นักเรียนได้มีโอกาสได้พิจารณาความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบในตัวอย่าง เพื่อเตรียมสรุปกฎเกณฑ์ ไม่ควรรีบร้อน หรือเร่งเร้าเด็กเกินไป

4. **ขั้นสรุป** คือการนำข้อสังเกตต่าง ๆ จากตัวอย่างมาสรุปเป็นกฎเกณฑ์ นิยาม หลักการหรือสูตร ด้วยตัวนักเรียนเอง

5. **ขั้นนำไปใช้** คือขั้นทดลองความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับ กฎเกณฑ์หรือข้อสรุปที่ได้มาแล้วว่าสามารถที่จะนำไปใช้ในปัญหา หรือแบบฝึกหัดอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับขั้นตอนของวิธีการสอนแบบอุปนัยสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบอุปนัย มีขั้นตอนวิธีสอนดังนี้ 1.ขั้นเตรียม คือ ขั้นทบทวนความรู้เดิมเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน 2.ขั้นสอน คือ นำเสนอตัวอย่างหรือสถานการณ์ที่หลากหลายสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน 3.ขั้นเปรียบเทียบ คือ ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ แยกแยะหลักการที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ 4.ขั้นสรุปกฎเกณฑ์ คือ ผู้เรียนสรุปหลักการจากที่ได้ศึกษาตัวอย่าง 5.ขั้นประเมินผล คือ การประเมินผู้เรียน

5.5 ข้อดีและข้อจำกัด

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2546 :18) ได้กล่าวว่า ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย มีดังนี้

ข้อดี

1. เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความเข้าใจและจดจำได้นาน
2. เป็นวิธีการที่ฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการสังเกต คิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตามหลักตรรกศาสตร์และหลักวิทยาศาสตร์ สรุปลด้วยตนเองอย่างมีเหตุผลอันจะเป็นเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้ ซึ่งใช้ได้ดีกับการสอนวิชาวิทยาศาสตร์
3. เป็นวิธีที่ผู้เรียนได้ทั้งเนื้อหาความรู้และกระบวนการซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ได้

ข้อจำกัด

1. เป็นวิธีที่ใช้เวลาค่อนข้างมาก อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
2. เป็นวิธีการที่อาศัยตัวอย่างที่ดีและผู้สอนต้องเข้าใจเทคนิควิธีสอนแบบนี้อย่างดี ต้องมีการเตรียมการที่รัดกุม ไม่ควรด่วนสรุปกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เสียเอง จึงจะทำให้การสอนเกิดสัมฤทธิ์ผล
3. เป็นวิธีสอนที่อาศัยทักษะพื้นฐานในการคิดและการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน หากผู้เรียนขาดทักษะดังกล่าว การสอนแบบนี้ อาจจะไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

ทศนา แคมมณี (2555) กล่าวว่า ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย มีดังนี้

ข้อดี

1. เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนสามารถค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดความเข้าใจและจดจำได้ดี
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ อันเป็นเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้
3. เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้ทั้งเนื้อหาและความรู้ (ได้แก่ หลักการ/แนวคิด/ฯลฯ) และกระบวนการ (ได้แก่ กระบวนการคิด) ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ได้

ข้อจำกัด

ข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย มีดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลาค่อนข้างมาก
2. เป็นวิธีสอนที่ใช้ตัวอย่างที่ดี หากผู้สอนขาดความเข้าใจในการจัดเตรียมตัวอย่างอย่างครอบคลุมลักษณะสำคัญของหลักการ/แนวคิดที่สอน การสอนจะไม่ประสบผลสำเร็จ
3. เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนจะต้องคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง หากผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการคิด และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อาจไม่เกิดผลที่ต้องการ

พฤติกรรมกรเรียน

6.1 ความหมายของพฤติกรรม

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและได้ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้ดังนี้คือ พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น บุคคลอื่นอาจจะหมายถึง บุคคลคนเดียวหรือกลุ่มชนหรือกลุ่มคนหลายๆกลุ่ม (สุวรี ศิวะแพทย์, 2549:389) พฤติกรรม คือ การแสดงออกหรือการกระทำที่มองเห็นและสังเกตได้ของสิ่งมีชีวิต (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับ เมธาวดี (2548) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กิจกรรมของบุคคลทั้งที่เป็นรูปธรรมและ กิจกรรมภายในจิตใจที่เป็นนามธรรม (เมธาวี อุดมธรรมานุภาพ และคณะ, 2548) เคแกน และซีเกล (Kagan and Segal, 1992:5-6) ได้อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมว่า หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างมากมายที่เป็นการกระทำของร่างกายในแต่ละวัน โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้าจนกระทั่งเรากลับไปนอนที่เตียง และการกระทำสิ่งต่างๆของมนุษย์ เช่น การกิน การนอน การพูด การคิด การฝัน เป็นต้น (มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2540)

กล่าวโดยสรุป คือ พฤติกรรม คือ การกระทำ หรือการแสดงหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด ความรู้สึก กิจกรรมของบุคคลทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอน ตอนเช้า จนกระทั่งเข้านอน เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า

6.2 ประเภทของพฤติกรรมมนุษย์

พฤติกรรมของมนุษย์สามารถแบ่งได้ตามประเภทหรือชนิดได้ 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) และ พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) (มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2540) และ (วิภาพร มาพบสุข, 2542)

6.2.1 พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) หมายถึง การแสดงออกของอินทรีย์ที่สามารถมองเห็นได้โดยตรง ระบุได้ตรงกันชัดเจน โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องมือศึกษา วัด จับ เช่น การเขียนการพูด การหายใจ การขยับตัว การเกา การกระโดด ฯลฯ (วิภาพร มาพบสุข, 2542) มุกดา ศรียงค์และคณะ, 2540 ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมภายนอก คือ พฤติกรรมที่แสดงออกให้บุคคลอื่นมองเห็นได้ เช่น การพูด การยิ้ม การเขียนหนังสือ การเดิน เป็นต้น

6.2.2 พฤติกรรมภายใน (Covert behavior) หมายถึง การแสดงออกของอินทรีย์ที่ไม่อาจสังเกตเห็นได้ด้วยตาเปล่า ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ บันทึก ศึกษา วัด เช่น จินตนาการ การคิด อารมณ์ ความรู้สึก แรงจูงใจ การหดรัดตัวของกล้ามเนื้อหัวใจ การทำงานของม่านตา (วิภาพร มาพบสุข. (ม.ป.ป)) มุกดา ศรียงค์และคณะ, 2540 ได้กล่าวว่า พฤติกรรมภายใน (Covert

behavior) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นมองไม่เห็นแต่สามารถวัดได้ เช่น ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ แรงจูงใจ เป็นต้น

นอกจากนี้พฤติกรรมยังสามารถแบ่งได้ตามลักษณะการเกิดได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ เช่นกัน กล่าวคือ

1. พฤติกรรมที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Innate Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกที่อินทรีย์สามารถกระทำได้ตามวุฒิภาวะหรือความพร้อมของร่างกาย โดยไม่จำเป็นต้องการผ่านการฝึกฝน หรือฝึกหัด เช่น การคลาน วิ่ง นั่ง เดิน การกิน การหายใจ

2. พฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ (Learned Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกที่อินทรีย์สามารถทำได้ภายหลังจากอันเป็นผลจากการเรียนรู้ ฝึกฝน และฝึกหัด โดยผ่านการฝึกบอ่ย จนเป็นการเรียนรู้ เช่น จากทำไม่ได้มาทำได้ จากการเขียนไม่ได้มาเขียนได้ ทั้งนี้ไม่ได้เป็นผลจากการใช้ยา สารเคมี สารเสพติดใด ๆ เช่น การเขียน การอ่าน

6.3 รูปแบบของพฤติกรรม

การค้นหาคำความรู้ทางจิตวิทยาของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่มีนักจิตวิทยาชื่อวัตสัน (Watson) เป็นผู้นำ ได้ศึกษาทำความเข้าใจคนโดยมุ่งศึกษาที่พฤติกรรม และเน้นการสังเกตที่พฤติกรรมภายนอกของอินทรีย์ภายใต้สภาพล้อมต่าง ๆ นั้นความหมายว่าการที่เราจะบอกว่าใครเป็นอย่างไร ก็หมายถึงบอกจากพฤติกรรมของคนนั้น และที่เห็นพฤติกรรมของคนนั้น และที่เห็นพฤติกรรมเป็นอย่างนั้นก็เพราะอินทรีย์ (Organism) ถูกกระตุ้น เรียกสิ่งมากระตุ้นนั้นว่าสิ่งเร้า (Stimulus) และพฤติกรรมที่แสดงออกเรียกว่าการตอบสนอง (Response) ซึ่งเขียนให้เป็นรูปแบบพฤติกรรมได้ว่า

S → O → R

จากรูปแบบของพฤติกรรม S แทนสิ่งเร้า O แทนอินทรีย์ และ R แทนการตอบสนอง อธิบายแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

6.3.1 สิ่งเร้า (Stimulus = S) หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่มามีอิทธิพลหรือมีผล หรือมีผลกระทบต่อดินทรีย์ แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด

6.3.1.1 สิ่งเร้าภายนอก หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายนอกนอกตัวคน ไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ซึ่งมีผลกระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรม เช่น เพื่อนเรา รูปภาพ แสงคว้นบุหรี การชมเชย การติเตียน ขนบธรรมเนียมประเพณี และหลักศีลธรรม เป็นต้น

6.3.1.2 สิ่งเร้าภายใน หมายถึง การทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายของมนุษย์ซึ่งจะกระตุ้นอินทรีย์ ทำให้รู้สึกหิว รู้สึกกระหาย เหนื่อยล้า เจ็บปวด เป็นต้น

6.3.2 อินทรีย์ (Organism = O) มีความหมายว่ามีสิ่งมีชีวิต ซึ่งหมายถึง มนุษย์และสัตว์แม้ว่าเราจะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ แต่การศึกษาสัตว์อื่นๆ จะทำให้เข้าใจ ลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปของชีวิต ดียิ่งขึ้นไป โดยใช้สัตว์มาทำการทดลอง ซึ่งบางสถานการณ์ไม่สามารถทดลองกับมนุษย์ได้

6.3.3 การตอบสนอง (Response = R) หมายถึงพฤติกรรมที่อินทรีย์แสดงออกมา การยิ้มเป็นการตอบสนอง (มีการชมเชยเป็นสิ่งเร้า) การชื้อน้ำหอมเป็นการตอบสนอง การเล่นเทนนิสเป็นการตอบสนอง เป็นต้น

6.4 องค์ประกอบของพฤติกรรม (Factors of Behavior)

พฤติกรรมของมนุษย์แต่ละบุคคลแสดงออกแตกต่างกันไปตามเหตุปัจจัยของสิ่งแวดล้อมตามแต่ละสถานการณ์ ที่มีสิ่งเร้ามากระตุ้น Cronbach (1963) กล่าวว่าการศึกษาหรือการ แสดงออกของมนุษย์นั้นที่เป็นพฤติกรรมได้นั้นควรต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการ ดังต่อไปนี้

6.4.1 เป้าหมาย (Goal) : พฤติกรรมทุกพฤติกรรมต้องมีทิศทาง มีเป้าหมาย มีจุดหมาย

6.4.2 ความพร้อม (Readiness): อาจจะเป็นความพร้อมทางกายภาพ จิตใจและวุฒิภาวะซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในความสามารถของการแสดงออกของบุคคล

6.4.3 สถานการณ์ (Situation): เป็นโอกาส สถานการณ์ที่พร้อมจะตอบสนองหรือแสดง พฤติกรรมเพื่อให้ถึงเป้าหมาย

6.4.4 การแปลความหมาย (Interpretation): เป็นการใช้กระบวนการคิด การวิเคราะห์ ไตร่ตรอง การพิจารณา ตัดสินใจเพื่อดำเนินการหรือมีพฤติกรรมที่เหมาะสมตามสิ่งเร้าที่มากกระตุ้น ละตามความต้องการ

6.4.5 การตอบสนอง (Action): เป็นขั้นของการปฏิบัติหรือการกระทำตามที่ได้วางแผน ใคร่ครวญไว้แล้ว เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด

6.4.6 ผลลัพธ์ (Result): เป็นผลจากการได้ลงมือกระทำและจากการคาดหวังซึ่งอาจจะ เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ

6.4.7 ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Disappointment): เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น หลังจากบุคคลได้แสดงพฤติกรรมไปแล้ว นับเป็นขั้นที่บุคคลต้องปรับตนตามสถานการณ์ กล่าวคือ หากผลของการแสดงพฤติกรรมไม่บรรลุเป้าหมายก็ต้องวิเคราะห์ คิด ทบทวน และกลับมาสู่การ

ไตร่ตรอง การแปลความหมายอีกครั้ง เพื่อวางแผนใหม่ ตอบสนองใหม่ แต่หากเป้าหมายไกลเกินความสามารถ บุคคลอาจล้มเลิกความตั้งใจได้

6.5 กลไกการเกิดพฤติกรรม

นักจิตวิทยาในแต่ละกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ได้อธิบายถึงกลไกการแสดงพฤติกรรมตามหลักจิตวิทยา ไว้ดังนี้

6.5.1 กลุ่มโครงสร้างของจิต (Structuralism)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ให้ความสนใจศึกษาองค์ประกอบซึ่งเป็นโครงสร้างของจิตสำนึก ได้แก่ การรับสัมผัส (sensation) ความรู้สึก (feeling) และมโนภาพ (image) ข้อค้นพบของนักการศึกษาในกลุ่มนี้ คือ กระบวนการรับรู้ของมนุษย์ (ซึ่งหมายถึงการตีความหมายสิ่งต่างๆของมนุษย์) การรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสต่างๆของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมมนุษย์

6.5.2 กลุ่มหน้าที่ของจิต (Functionalism)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ต้องการศึกษาอิทธิพลของการคิด การรับรู้ นิสัย และอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวของมนุษย์ โดยเน้นการทำงานของจิตสำนึก และการปรับตัวในการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

6.5.3 กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism)

เน้นการกระทำหรือพฤติกรรมภายนอกที่สามารถสังเกตได้และวัดได้ โดยให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมที่มากกระตุ้นอินทรีย์กับการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมนั้น สกินเนอร์ (อ้างถึงใน มุกดา ศรียงค์ และคณะ, 2540) ได้กล่าวว่า “ สิ่งแวดล้อมเป็นกุญแจสำคัญในการเข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ จะต้องพิจารณาสิ่งแวดล้อมอะไรเกิดขึ้นต่ออินทรีย์ก่อนและหลังการตอบสนอง พฤติกรรมจะถูกปั้นและคงทนอยู่ได้ด้วยสิ่งแวดล้อมเช่นนั้น ”

6.5.4 กลุ่มจิตวิทยาเกสตัลท์ (Gestalt Psychology)

แนวคิดของกลุ่มจิตวิทยาเกสตัลท์ เน้นว่า การเข้าใจบุคคลนั้นจะต้องไม่แยกศึกษาเฉพาะความคิด อารมณ์ สติปัญญา การรับรู้ หรือแรงจูงใจ เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่ง แต่จำเป็นต้องศึกษาโดยรวม

6.5.5 กลุ่มจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ ผู้นำของนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ อธิบายว่า บุคลิกภาพของบุคคลพัฒนามาจากแรงจูงใจไร้สำนึก จิตมนุษย์เปรียบเสมือนก้อนน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในมหาสมุทร ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำเพียงเล็กน้อยเปรียบเทียบกับจิตสำนึก แต่ส่วนที่จมอยู่ใต้น้ำซึ่งกว้างใหญ่กว่าส่วนที่เหนือน้ำ เรียกว่า จิตก่อนสำนึก (Preconscious) ซึ่งเป็นความจำที่บุคคลเก็บสะสมไว้ เช่น ชื่อเพื่อนเก่า

สถานที่ที่เคยไปมาในวัยเด็ก ซึ่งอาจนึกไม่ออกในทันทีทันใด แต่เมื่อมีเวลาก็จะเรียกความจำกลับมาได้ ส่วนล่างสุดเป็นส่วนที่ใหญ่ที่สุดและมีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมมนุษย์ เรียกว่า จิตไร้สำนึก (Unconscious) ได้แก่ ความกลัว ความต้องการที่ผิดศีลธรรม ความเห็นแก่ตัว เป็นต้น

6.5.6 กลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic Psychology)

เน้นเสรีภาพและความสามารถในการตัดสินใจเลือกวิถีการดำเนินชีวิต ให้ความสำคัญกับความต้องการของมนุษย์ในปัจจุบัน โดยอธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการที่แตกต่างกัน และความต้องการนี้ผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม ตัวอย่างของความต้องการของมนุษย์ ตามแนวคิดของอับราฮัม มาสโลว์ ได้แก่ ความต้องการได้รับการตอบสนองทางสรีรวิทยา ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการการยอมรับ และความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

6.5.7 กลุ่มจิตวิทยาการคิดการเข้าใจ (Cognitive Psychology)

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้สนใจศึกษาและอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์โดยให้ความสำคัญกับการคิด การใช้ภาษา และการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กลไกการเกิดพฤติกรรมนั้นมีผลมาจากความคิด การตัดสินใจ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรม โดยมีจิตเป็นตัวกำหนด นักจิตวิทยาหลายกลุ่มจึงสนใจศึกษา กลไกการเกิดพฤติกรรมที่ต่างกันไป

6.6 พฤติกรรมการเรียนรู้ (Learned behavior)

ถวิล ชาราโกชน์ และศรีณย์ คำริสุข (2544) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการได้รับการฝึกฝน การอบรม หรือประสบการณ์ ซึ่งจะส่งผลทำให้อินทรีย์สามารถมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ได้ หรือพูดใหม่ว่าเป็นพฤติกรรมที่อินทรีย์สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ โดยที่อินทรีย์มีการเรียนรู้มาก่อน พฤติกรรมลักษณะนี้มีอยู่ทั้งในมนุษย์และสัตว์ ซึ่งในมนุษย์พฤติกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอาการตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้แทบทั้งสิ้น เช่น พฤติกรรมประจำวันของมนุษย์แต่ละคน ตั้งแต่เริ่มต้นนอนทำกิจวัตรประจำตัว ไปทำงาน มีกิจกรรมบางอย่างที่ต้องเล่นกับเพื่อนๆ การพักผ่อนโดยทั่วไป การพักผ่อนที่บ้านหลังจากเลิกงานจนกระทั่งถึงเวลาเข้านอน ล้วนแล้วแต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้

6.7 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม

ถวิล ธาราโกชน์ และศรีณย์ คำริสุข (2544) กล่าวว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออก ไม่ว่าจะ เป็นพฤติกรรมในทางบวกหรือในทางลบ ย่อมจะเกิดขึ้นได้กับทุกคนในทุกเวลาและทุกสถานการณ์ โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเหล่านั้นและขณะนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ

6.7.1 ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา เป็นปัจจัยพื้นฐานทางชีวภาพของมนุษย์ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรม นับตั้งแต่พฤติกรรมอย่างง่าย เช่น เมื่อรู้สึกหิว เราก็จะไปเพื่อหาอาหารรับประทานอาหาร รู้สึกง่วงนอนก็ไปหาที่นอนก็ไปหาที่นอนเพื่อให้ร่างกายพักผ่อน ตลอดจน พฤติกรรมที่ซับซ้อนในชีวิต ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับระบบทางสรีระของมนุษย์ทั้งสิ้น

6.7.2 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องเรียนรู้และพบสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดเวลา สิ่งแวดล้อมใดที่ปรากฏเด่นชัดกับบุคคล สิ่งแวดล้อมนั้นจะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้า กระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพของสิ่งแวดล้อม

6.7.3 ปัจจัยทางด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ต้องติดต่อเกี่ยวข้องกับ มนุษย์จึงมาอยู่รวมกันกลายเป็นชุมชนหรือที่เราเรียกว่าสังคม และเมื่อมีสังคมเกิดขึ้นคนในสังคมจะต้องมีข้อตกลงร่วมกันเรียกว่า โครงสร้างของสังคม

6.7.4 ปัจจัยด้านทัศนคติ (Attitude) ทัศนคติเป็นเรื่องของความรู้สึกลักษณะเป็นนามธรรม และเป็นตัวการสำคัญอันหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ เราอาจให้ความหมายอย่างสั้นๆ ได้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ทั้งด้านบวกหรือด้านลบ ซึ่งสิ่งเร้านี้อาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ ตลอดจนสภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรม คือ การกระทำหรือการแสดงออกซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล แบ่งได้ 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายใน และ พฤติกรรมภายนอก การเกิดพฤติกรรมนั้นมีผลมาจากความคิด การตัดสินใจ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรม โดยมีจิตเป็นตัวกำหนด พฤติกรรมของมนุษย์นั้นเกิดจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอก การฝึกฝนจึงทำให้มนุษย์เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และนำตนเองไปสู่เป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ ซึ่งมีปัจจัยหลากหลายที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเชิงบวกและเชิงลบ

ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง รัก , ชอบใจ สอดคล้องกับ อุทัยพรรณ สุดใจ (2545) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจเป็นไปในเชิงประมาณค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นไปในด้านบวกหรือด้านลบ และ ศลใจ วิบูลกิจ (2544 : 42) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่สัมพันธ์กับสิ่งเร้าและสิ่งแวดล้อมเป็นเจตคติในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งนั้นแล้วว่าพอใจ สอดคล้องกับ สง่า ภูมรงค์ (2540) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งในด้านบวกและด้านลบ เกิดความรู้สึกเมื่อได้รับความสำเร็จ เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัว เมื่อได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ความพึงพอใจจะแสดงออกเมื่อบุคคลเกิดความสำเร็จและต้องการความสุข รวมไปถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจ

7.2 ลักษณะความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะความพึงพอใจจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอลักษณะความพึงพอใจของนักวิชาการและนักการศึกษาต่างๆดังนี้

สุรศักดิ์ นาถวิล (2544 :10) ได้กล่าวถึงลักษณะความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

7.2.1 ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกทางบวกของบุคคล บุคคลจะรับรู้ความพึงพอใจจำเป็นจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการของมนุษย์ด้วยการตอบโต้กับบุคคลและสิ่งต่างๆต้องอาศัยประสบการณ์การรับรู้ในชีวิตประจำวันมีความแตกต่างกันออกไป หากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความต้องการของบุคคลก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ

7.2.2 ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์ บริการก่อนที่ลูกค้าจะมาใช้บริการใดก็ตาม มักจะมีมาตรฐานของการบริการ นั้นไว้ในใจอยู่ก่อนเสมอแล้ว ซึ่งมีแหล่งอ้างอิงมาจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อบริการ

ประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกเล่าของผู้อื่น การรับทราบข้อมูล การรับประกันบริการ จากโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐาน ที่ผู้ใช้บริการเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการ ใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับในวงจร ของการให้บริการตลอดช่วงเวลา ของความจริง สิ่งที่ผู้บริการได้รับความรู้เกี่ยวกับการบริการที่ได้รับการบริการ คือ ความคาดหวังในสิ่งที่คิดว่าได้รับ (Expectations) นี้มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาของการเผชิญความจริงหรือการพบปะระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับจริงใน กระบวนการบริการที่เกิดขึ้น (Performance) กับความหวังเอาไว้หากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความ คาดหวังถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้อง (Confirmation) กับความคาดหวังที่มีผู้บริการย่อมเกิดความ พึงพอใจต่อการบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นไปตามคาดหวังอาจจะสูงหรือต่ำกว่านั้นว่าเป็นการยืนยัน ที่คลาดเคลื่อน (Disconfirmation) ความคาดหวังดังกล่าวทั้งนี้ช่วงความแตกต่าง (Discrimination) ที่เกิดขึ้นจะชี้ให้เห็นระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจมากน้อยได้ ถ้ายืนยันเปี่ยมเบนไปในทางบวก แสดงถึงความพึงพอใจ ถ้าไปในทางลบแสดงถึงความไม่พอใจ

จากลักษณะความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะของความพึงพอใจเป็น การแสดงออกทางอารมณ์และทางความรู้สึกของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวก บุคคลจะแสดงถึง ความพึงพอใจในขั้นสุดทำต่อเมื่อได้รับสำเร็จตามวัตถุประสงค์

7.3 แรงจูงใจและการเรียนรู้

นักจิตวิทยาเชื่อว่า “แรงจูงใจ (Motive) เป็นพลังสำคัญที่ผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม ต่าง ๆ” สำหรับการจัดการเรียนการสอน การจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เอื้อประโยชน์ ให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนักจิตวิทยาเชื่อว่า ผู้เรียนที่มีความต้องการหรือมี แรงจูงใจในการเรียน จะสามารถเรียนได้ทุกเรื่อง (Slavin, 2006 :316) แรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่า “การจูงใจ” (Motivation) มาจากคำว่า “Motive” ซึ่งหมายถึง กระบวนการทางจิต ซึ่งกระตุ้น (to active) หรือทำให้เคลื่อน (to move) นำทางไปสู่เป้าหมาย โดยเกี่ยวข้องกับ กระบวนการของพลัง ทิศทาง และสนับสนุนพฤติกรรม การจูงใจ จึงหมายถึง กระบวนการที่กระตุ้น และช่วยส่งเสริมให้บุคคลเกิดการเคลื่อนไหวหรือเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย (ณัฐพรหม อินทุยศ, 2553)

“แรงจูงใจ (Motive)” เป็นพลังทางจิตใจที่จะมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งต่างๆให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ประเภทของการจูงใจ

นักจิตวิทยา ได้แบ่งประเภทการจูงใจได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการการกระทำกิจกรรมบางสิ่งบางอย่าง เพราะถูกผลักดันจากสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจ อันได้แก่ ความรัก ความชอบ ความพอใจ ความต้องการ ความอยากรู้อยากเห็น โดยเป็นการกระทำที่ไม่มีการให้รางวัลจากภายนอกอย่างชัดเจน

การสร้างแรงจูงใจภายใน

การกระทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในได้ ผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากใช้ความคิด โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจภายในให้กับผู้เรียนได้ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น

1. ให้บอกผู้เรียนว่าสิ่งที่เรียนมีประโยชน์ มีความสำคัญ และน่าสนใจอย่างไร
2. ให้เชื่อมโยงบทเรียนกับสิ่งที่มีในสังคมวัฒนธรรมของเด็ก
3. ให้นักเรียนสามารถเลือกได้ว่า เขาต้องการเรียนอะไร และจะเรียนอย่างไร
4. ใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจและนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่หลากหลาย
5. ช่วยให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายของตนเอง โดยควรเป็นเป้าหมายที่เป็นไปได้จริง
6. ให้งานที่ยากพอสมควรเพื่อเป็นการท้าทายความสามารถของผู้เรียน

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้เกิดความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งของ เงิน คำชม คະแนน ตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

การสร้างแรงจูงใจภายนอก

การสร้างแรงจูงใจภายนอกหรือการใช้แรงจูงใจภายนอกร่วมด้วยในการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยมีวิธีการที่สามารถทำให้เกิดแรงจูงใจภายนอก มีดังต่อไปนี้

1. แสดงความคาดหวังให้ชัดเจนว่า ต้องการให้เด็กทำอะไร
2. ให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และให้ทันที
3. ให้ผลสะท้อนกลับทันที ๆ ในชั้นย่อย ๆ โดยเน้นการให้บ่อย ๆ
4. เพิ่มคุณค่าของแรงจูงใจภายนอก โดยจัดหาสิ่งจูงใจที่ลูกใจเด็กแต่ละคนให้มากที่สุด

5. ทุกคนต้องมีโอกาสรับรางวัลถ้าเขาทำดีที่สุดของเขา
6. รางวัลต้องไม่ยากหรือง่ายเกินไปที่จะได้รับ
7. ในการให้เกรดเป็นสิ่งจูงใจนั้น เนื่องจากเกรดอยู่บนพื้นฐานของความสามารถมากกว่าความพยายาม จึงเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญน้อย แต่อย่างไรก็ตาม เกรดยังคงเป็นสิ่งที่จูงใจได้ โดยมีการศึกษาพบว่า เกรดจะมีผลจูงใจในเด็กโตมากกว่าเด็กเล็ก

“แรงจูงใจ (Motive)” เป็นพลังทางจิตใจที่จะมุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งต่างๆให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motives)
2. แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motives)

1. แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และมักจะเป็นแรงจูงใจที่เกี่ยวกับการมีชีวิตรอดของมนุษย์ โดยเป็นส่วนที่เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายของคนเราเอง แรงจูงใจปฐมภูมิที่สำคัญๆ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการขับถ่าย ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ ความต้องการอาหาร และ อากาศ เป็นต้น กระบวนการเกิดแรงจูงใจปฐมภูมินั้น จะเกิดขึ้นเมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ขาดสมดุล โดยแรงจูงใจปฐมภูมินี้จะทำให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อความต้องการนั้นๆ เพื่อให้ร่างกายกลับสู่สภาวะสมดุลดั้งเดิม

2. แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motives) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) (เดอเม็คคาร์ที คทวณิช, 2546: 153) หรือความต้องการทางด้านจิตใจ (Psychological Drives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้จากสังคมที่ตนอาศัยอยู่ เช่น ความต้องการเงิน ตำแหน่งหน้าที่การงาน ฐานะทางสังคม ฯลฯ

จากที่กล่าวมาข้างต้น แรงจูงใจ คือ เป็นพลังสำคัญที่ผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งจะกระทำสิ่งต่างๆให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งแรงจูงใจเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ทางสังคม

7.4 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจะเกิดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจหรือความต้องการของมนุษย์ที่ได้รับการตอบสนองในด้านต่าง ๆ ดังนั้นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ จึงประกอบไปด้วย

ทฤษฎีความต้องการของ Maslow

Maslow (1970) ได้ศึกษาการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล พบว่า การแสดงพฤติกรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลและบุคคลมีลำดับชั้นของความต้องการ (hierarchy of need) จากความต้องการขั้นต่ำ (lower – level needs) คือ การมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย ไปจนถึงความต้องการขั้นสูง (higher – level needs) ที่ต้องการความสำเร็จทางการคิด และคุณภาพของตนเอง (Self – actualization)

ความต้องการตามทัศนะของ Maslow มี 5 ชั้นเรียงตามลำดับคือ ความต้องการทางสรีระ (Physiological needs) ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ (love and belonging needs) ความต้องการการยอมรับ (esteem needs) และความต้องการรู้จักตัวตนที่แท้จริง (self-actualization needs)

1) ความต้องการทางสรีระ มนุษย์ต้องการได้รับการตอบสนองทางสรีระในลำดับแรกก่อน เช่น มีอาหารรับประทานไม่หิว มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว เป็นความต้องการอันดับแรกที่บุคคลต้องได้รับการตอบสนองเพียงพอจึงจะเกิดแรงจูงใจประเภทอื่น ๆ ต่อไป

2) ความต้องการความปลอดภัย คือแรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนและทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะเกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิตของตน ทรัพย์สินของตนเองให้มีความมั่นคงปลอดภัย ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองมนุษย์ก็จะเกิดอาการวิตกกังวลต่าง ๆ

3) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกตนเองมีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถานบัน มีครู มีโรงเรียน มีสำนักงาน กับความต้องการรักและได้รับรักจากผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นมาห่วงใยตน และตนต้องการความห่วงใยอาหาร เกื้อกูล ดูแลผู้อื่นเช่นกัน

4) ความต้องการการยอมรับ คือ แรงจูงใจแสวงหาและรักษาศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งโดยตนเอง และผู้อื่นกล่าวขวัญยกย่อง

5) **ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริง** คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนเอง กับประพฤติกรรมปฏิบัติตนตามความสามารถโดยให้ความสำคัญกับประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมเป็นส่วนร่วม

ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ของ McClelland (David McClelland, 1987

อ้างอิงในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2540: 141 – 144) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ความต้องการด้านสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement)
2. ความต้องการสัมพันธภาพ (Need for Affiliation)
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power)

สก๊อตต์ (Scott, 1970: 124 อ้างถึงใน ศุภศิริ โสมาเกตุ 2544: 49) ได้เสนอแนวคิดในการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงาน มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะต้องมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมึลักษณะดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ตามแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จำเป็นจะต้องสร้างสิ่งกระตุ้น เพื่อให้บุคคลได้เกิดความรับรู้และตอบสนองต่อความต้องการต่อความสำเร็จ จึงมีผู้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1งานวิจัยในประเทศ

มนัชยา ศรีจินดา และคณะ (2555) ได้ทำการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องรักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการเรียนรู้ของ Picture Word Inductive Model (PWIM) โดยใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีการ

ของ Picture Word Inductive Model (PWIM) โดยใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียนและเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องรักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการของ Picture Word Inductive Model (PWIM) พบว่า การสังเกตชั้นเรียน ทางคณาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ลงตารางเวลาการสังเกตชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง รักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการของ Picture Word Inductive Model (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ครั้ง ซึ่งจุดประสงค์ของการสังเกตชั้นเรียนคือ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของนักเรียน ตามวิธีการของ Picture Word Inductive Model (PWIM) โดยเน้นกระบวนการคิดของนักเรียนจากการดู Picture Word Chart ซึ่งนักเรียนจะเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของตนเองนำมาเป็นคำศัพท์ หรือข้อความที่สอดคล้องกับภาพ Picture Word Chart และจากคำศัพท์มาเขียนเป็นประโยคและเป็นเรื่องราว ตามลำดับ และ พบว่า นักเรียนทั้งหมด 39 คน ผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบเรื่องรักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการของ Picture Word Inductive Model (PWIM) 28 คน คิดเป็นร้อยละ 71.79 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

ปิลันธนา ศุภกุล และคณะ (2557) ได้ทำการวิจัยผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มีผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน รายงานผลการวิจัยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาผลการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน ด้านการอ่าน นักเรียนผ่านเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model นักเรียนผ่านเกณฑ์การทดสอบที่โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 95.71

สุรีพรรณ ฉันทวิจิตร (2557) ได้ทำการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive model) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 สามัคคีวิทยาคาร จำนวน 33 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive model) นั้น ได้คะแนนเฉลี่ย 21.60 คิดเป็นร้อยละ 72.02 ค่า S.D. เท่ากับ 2.66 และพบว่าจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 มีจำนวน 24 คน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 33 คน คิดเป็นร้อยละ 72.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ จำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 3 สามัคคีวิทยาคาร จำนวน 33 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive model) โดยรวมอยู่ในเกณฑ์พอใจมาก (\bar{x} เท่ากับ 4.42, S.D. เท่ากับ 0.72)

ศิริวรรณ ร่มเย็น วุลเทอร์ และคณะ (2557) ได้ทำการวิจัยการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตขอนแก่นฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 42 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถม (ศึกษาศาสตร์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 42 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้อิงตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้ Picture Word Inductive Model ได้คะแนนคะแนนเฉลี่ย 14.57 คิดเป็นร้อยละ 73.87 ค่า S.D. เท่ากับ 2.37 และพบว่าจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 มีจำนวน 30 คน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือจำนวนนักเรียนอย่างน้อยร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

ธารีรัตน์ อรุณศรี (2561) ได้ทำการการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ - คำ (PWIM) เรื่อง Learning English Vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2561 พบว่า 1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ - คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา มีค่าประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 82.81/81.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการ

สอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ – คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ – คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Swartzendruber & Kara Louisen (2007) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model ในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า การเรียนรู้ด้วยเทคนิค PWIM ช่วยให้ผลการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นหรือไม่และแตกต่างจากกลุ่มควบคุมหรือไม่ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Nasution & Murni (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่องการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้คำถามด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำถามของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ในรายวิชาเอก SMA เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ การทดสอบเชิงปริมาณและบันทึกประจำวัน/การสัมภาษณ์/รายการสังเกต/และแบบสอบถามข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในรอบแรกหลังจากการทดลองมีค่าเฉลี่ย 68.10 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในรอบที่สองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.63 ซึ่งได้เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถช่วยปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้คำถามของนักศึกษาให้สูงขึ้น

Prastama (2014) ได้ทำการวิจัยประสิทธิภาพของการใช้ Picture Word Inductive Model ของขั้นตอนในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model ในการปรับปรุงความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้วิจัยใช้วิธีการทดลองแบบทดสอบก่อนและหลัง ซึ่งประกอบไปด้วย การทดสอบก่อนการทดลอง การใช้เทคนิค PWIM และทดสอบหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 51.91 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 63.97 ซึ่งหมายความว่า การใช้ Picture Word Inductive Model มีประสิทธิผลสูงในการเพิ่มความสามารถในการเขียนข้อความขั้นตอนของนักเรียน

Wahyuni (2016) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยพัฒนานักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนในปีการศึกษา 2015 และ 2016 ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น โดยมีผลคะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.5 หลังจากทดลองครบวงจรครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.2 และหลังจากทดลองครบวงจรครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.8 นักวิจัยได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ผู้วิจัยพบว่า การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะว่า คำศัพท์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานคำศัพท์ที่ดีจะช่วยส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะอีกด้วย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีกระบวนการพัฒนาช่วยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง มุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์โดยการฝึกสะกดคำหลายครั้ง นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์ ดังนั้นการส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการจัดเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นแนวทางที่มีประโยชน์และเหมาะสมต่อผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนทดสอบหลัง (One Group Pretest - Posttest Design) มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองโสน ตำบลหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านหนองโสน จำนวน 29 คน, โรงเรียนบ้านสระเตย จำนวน 9 คน, โรงเรียนบ้านหนองไก่อ้อ จำนวน 13 คน, โรงเรียนบ้านน้ำคู้้ง จำนวน 19 คน, โรงเรียนบ้านหนองม่วง จำนวน 9 คนและโรงเรียนวัดใหม่ภูมิเจริญ จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 94 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก ซึ่งใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 1 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 **ตัวแปรต้น** ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

2.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2.2 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย Pre Experimental Design โดยใช้รูปแบบ The One- Group Pretest – Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:142-144) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

T₁ แทน การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

T₂ แทนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

3.1 แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) จำนวน 2 แผนภูมิ ซึ่งประกอบไปด้วย

3.1.1 ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Keeping Healthy

3.1.2 ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Plants We Eat

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ

Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วย บทเรียนจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบ เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model เป็นแบบประเมินพฤติกรรมเชิงพรรณนา โดยแบ่งประเด็น การประเมิน จำนวน 5 ด้าน

3.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model โดยแบ่งประเด็นการประเมินออกเป็น 2 ด้าน คือ 1.ด้าน ประโยชน์ และ 2. ด้านกิจกรรม และกำหนดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จาก พึงพอใจมากที่สุด ถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1 แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

การสร้างแผนภูมิรูปภาพ จำนวน 2 แผนภูมิ ซึ่งประกอบไปด้วย ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ชุด มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

2) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนบ้านหนองโสนเพื่อให้ทราบเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551:10-12)

3) นำหัวข้อเนื้อหาที่เลือกไว้ โดยได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษา เพื่อคัดเลือกรูปภาพที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของหน่วยการเรียนรู้

4) สร้างแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย ชูรูปภาพ และคำศัพท์

5) นำแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ซึ่งประกอบไปด้วย ชูรูปภาพ และคำศัพท์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6) นำแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบไปด้วยรูปภาพและคำศัพท์ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ 1 คน ด้านภาษาไทย 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ในแต่ละข้อได้เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ในการสร้างแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ใช้เกณฑ์พิจารณา ดังนี้

+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่ารูปภาพและคำศัพท์สอดคล้องกัน
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ารูปภาพและคำศัพท์สอดคล้องกัน
- 1	หมายถึง	แน่ใจว่ารูปภาพและคำศัพท์ไม่สอดคล้องกัน

โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

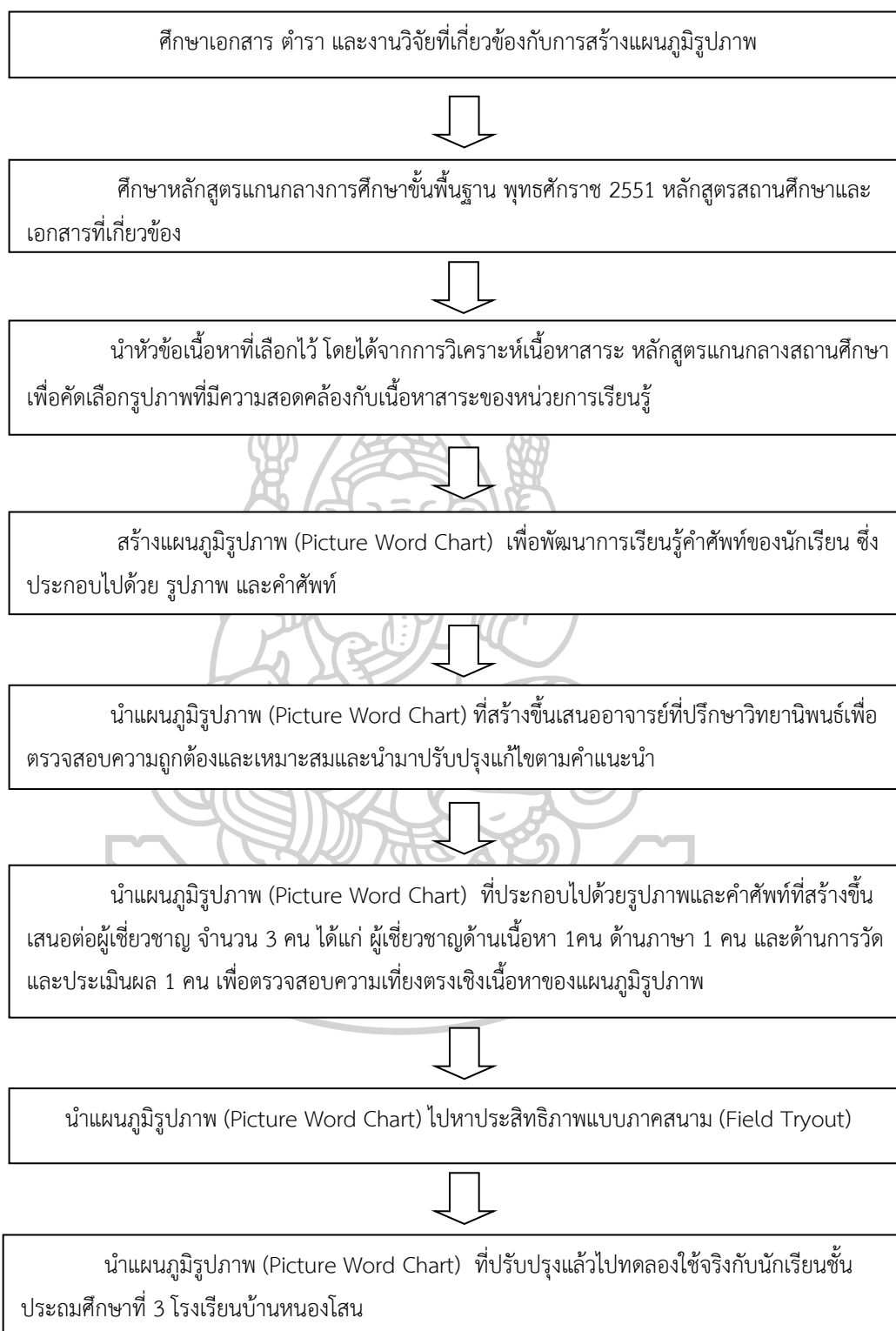
7) นำแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout) โดยนำแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 19 คน ซึ่งโรงเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ทั้งนี้ นำแผนภูมิรูปภาพที่ประกอบไปด้วยชูรูปภาพนำไปทดลองโดยให้นักเรียนดูรูปภาพเพื่อทดสอบการรู้จักคำศัพท์จากรูปภาพแล้วบันทึกผลคะแนนการรู้จักคำศัพท์ที่ละคนจนครบ

ทุกภาพ เพื่อความเหมาะสมและความเข้าใจของรูปภาพที่นำมาใช้ หากมีรูปภาพที่นักเรียนเกิน 5 คนขึ้นไป จากจำนวนนักเรียน 19 คน ที่ไม่รู้จักคำศัพท์นั้นผู้วิจัยจะต้องปรับปรุงรูปภาพให้มีความชัดเจนและนำไปทดสอบการรู้จักคำศัพท์อีกครั้ง

8) นำแผนภูมิรูปภาพ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน จำนวน 29 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 รวมระยะเวลาทั้งหมด 6 สัปดาห์ จำนวนรวม 18 ชั่วโมง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

สรุปขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเรียนคำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเรียนคำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

2) ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนบ้านหนองโสนเพื่อให้ทราบเนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและการจัดกิจกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 10-12)

3) กำหนดเนื้อหาและสาระการเรียนรู้ จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

4) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการเรียนคำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ประกอบด้วยชื่อเรื่อง, ระดับชั้น, เวลา, มาตรฐานการเรียนรู้, ตัวชี้วัด, สาระสำคัญ, จุดประสงค์การเรียนรู้, กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของ Picture Word Inductive Model, สื่อการเรียนรู้, แหล่งเรียนรู้และการวัดและประเมินผล โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดของโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดแผนการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 3 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้/ เนื้อหาทางภาษา	จำนวน ชั่วโมง
1	Keeping Healthy	ต 1.1 ป.3/2 ป.3/2 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1 ป.3/5 ต.3/1 ป.3/1 ต.4.1 ป.3/1	โครงสร้างทางภาษา - I don't feel well. - What's the matter? - I have (a cold). - I am ill. - Take these pills (three times a day). - Go to bed early. คำศัพท์ โรคภัยไข้เจ็บ -headache ,toothache, backache, cold, stomachache คำนาม - doctor, patient, nurse teeth, hand, toothbrush, syringe, saline solution, คำกริยา - exercise, wash, rehearse คำวิเศษณ์ - daily, early, everyday สำนวน - go to bed, have a headache	9

ตารางที่ 3 โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้/ เนื้อหาทางภาษา	จำนวน ชั่วโมง
2	Plants We Eat	ต 1.1 ป.3/2 ป.3/2 ป.3/3 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/5 ต.3/1 ป.3/1	- โครงสร้างทางภาษา - (A seed) grows into (a small plant). - Put the seeds into a bowl of water. - How big are your seeds? - Each (seed) is (5) centimeters long. - What is your favorite fruit? - My favorite fruit is _____ . - What is your favorite vegetable? - My favorite vegetable is ____ . คำศัพท์ ผัก - pea, tomato, carrot, rice, onion, radish ผลไม้ - mango, papaya, orange, watermelon, durian ส่วนต่างๆของพืช -leaf, stem, root, seed, flower, fruit คำกริยา - grow, seal, root, seed, flower, fruit คำนามอื่นๆ - plant, bowl, tissue, bag, glass, bottom, side, sunlight, water, day, top คำคุณศัพท์ big, facial, plastic, wet, different คำบุพบท between, inside	9

ตารางที่ 4 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Keeping Healthy

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
1. At the hospital	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3 ต 1.1 ป.3/4	การสนทนาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ อากาศเจ็บป่วย และการไปพบแพทย์เพื่อขอคำแนะนำและวิธีการรักษา ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ส่วนวนภาษา และการใช้ประโยคสนทนา ถามถึงอาการเจ็บป่วย การให้ข้อมูล เป็นภาษาอังกฤษ	คำศัพท์ headache, toothache, cold, stomachache, backache, doctor, nurse, patient ประโยค - What is the matter? - I have - I am ill. - I don't feel well.	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. นำแผนภูมิรูปภาพเกี่ยวกับสถานการณ์ในโรงพยาบาลติดบนกระดาน 2. สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนเห็นจากแผนภูมิรูปภาพ 3. นักเรียนช่วยกันออกเสียงคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ ขั้นตอน 1. โยงเส้นกับรูปภาพเพื่อระบุคำศัพท์ 2. ระบุคำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพและฝึกออกเสียง 3. ฝึกสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย ขั้นสรุป 1. ทบทวนความรู้ ความเข้าใจโดยใช้ชุดรูปภาพ (Picture word chart) ในการทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ 2. ใบงานจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์	1. แบบ บ สั ง เก ต พฤติกรรมการเรียน 2. ใบงานจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ	3 ชม.

ตารางที่ 4 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Keeping Healthy (ต่อ)

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
2. What is the matter?	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3 ต 1.1 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1	การสนทนาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ อาการเจ็บป่วย และการไปพบแพทย์เพื่อขอคำแนะนำและวิธีการรักษา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวนภาษา และการใช้ประโยคสนทนาถามถึงอาการเจ็บป่วย การให้ข้อมูล เป็นภาษาอังกฤษ	คำศัพท์ headache, toothache, cold, stomachache, backache, doctor, nurse, patient, teeth, hand, toothbrush, saline solution, syringe, ประโยค - What is the matter? - I have - I am ill. - I don't feel well. - Take these pills (three times a day). - Go to bed early.	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. เล่นเกมเพื่อทบทวนคำศัพท์ 2. ดัดแผนภูมิรูปภาพเพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในบทเรียนอีกครั้ง ขั้นสอน 1. จัดกลุ่มคำจากแผนภูมิรูปภาพ โดยใช้ Dictionary เป็นตัวช่วยในการจัดกลุ่มคำ 2. เขียนประโยคบนกระดาน พร้อมทั้งฝึกเขียน วลี/ประโยค โดยคำศัพท์ต่างๆ จากแผนภูมิรูปภาพ ขั้นสรุป 1. แสดงบทบาทสมมติ โดยใช้ประโยคสนทนาเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยที่ตนเองฝึกแต่งประโยค 2. ในงานวาดรูปอาการเจ็บป่วย คนละ 1 อากาศ พร้อมระบุคำศัพท์และประโยคได้รูปภาพ	1. แบบ บ สังเกต พฤติกรรมการเรียน 2. ใบงานอาการเจ็บป่วย	3

ตารางที่ 4 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Keeping Healthy (ต่อ)

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
3. Good health	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3 ต 1.1 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1 ต 1.2 ป.3/5	การสนทนาเกี่ยวกับอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย และการไปพบแพทย์เพื่อขอคำแนะนำและวิธีการรักษา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์ สำนวนภาษา และการใช้ประโยคสนทนาถามถึงอาการเจ็บป่วย การให้ข้อมูล เป็นภาษาอังกฤษ	คำศัพท์ headache, toothache, cold, stomachache, backache, doctor, nurse, patient, teeth, hand, toothbrush, saline solution, syringe ประโยค - What is the matter? - I have - I am ill. - I don't feel well. - Take these pills (three times a day). - Go to bed early.	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. นำเสนอใบงานวาดภาพอาการเจ็บป่วย พร้อมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 2. ทบทวนบทสนทนาและนำประโยคที่เรียนไปแล้วทั้งหมดมาติดบนกระดานโดยแบ่งสลับเพื่อให้นักเรียนช่วยกันเรียงให้ถูกต้องอีกครั้ง ขั้นตอน 1. นำแผนภูมิรูปภาพติดบนกระดานอีกครั้ง และเล่นเกมโดยเปิดเพลงแล้วโยนลูกบอลเมื่อลูกบอลหยุดที่ใครให้นักเรียนบอกสิ่งที่เกิดขึ้นจากแผนภูมิรูปภาพ บนกระดานคนละ 1 ประโยค 2. เมื่อนักเรียนพูดประโยคถูกให้เขียนบนกระดานและครูช่วยกันตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้อง	1. แบบ บ สังเกต พฤติกรรมการเรียน 2. ใบงานอาการเจ็บป่วย	3

ตารางที่ 4 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Keeping Healthy (ต่อ)

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
3. Good health (ต่อ)				ขั้นสรุป แบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันวาดภาพสถานการณ์ในโรงพยาบาลพร้อมทั้งบรรยายสิ่งที่สวยงามพร้อมทั้งแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องในรูปภาพ 3 ประโยค พร้อมตั้งชื่อรูปภาพ สรุปกิจกรรมและทบทวนคำศัพท์และประโยคจาก แผนภูมิรูปภาพ ทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	แบบ บ สั ง เก ต พุติกรรมการเรียน ตรวจภาพวาด แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	3

ตารางที่ 5 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Plants We Eat

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
1. Fruit and Vegetable	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.1 ป.3/3 ต 1.1 ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1 ต 1.2 ป.3/5	เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผักและผลไม้ พุดและสนทนากับผักและผลไม้เป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	คำศัพท์ ผัก - pea, tomato, carrot, rice, onion, radish ผลไม้ - mango, papaya, orange, watermelon, durian ส่วนต่าง ๆ ของพืช - leaf, stem, root, seed, flower, fruit ประโยค - What is your favorite fruit? - My favorite fruit is _ . - What is your favorite vegetable? - My favorite vegetable is _ .	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. นำแผนภูมิรูปภาพเกี่ยวกับผักและผลไม้ติดบนกระดาน 2. สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนเห็นจากแผนภูมิรูปภาพ 3. นักเรียนช่วยกันออกเสียงคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ ขั้นตอน 1. โยงเส้นกับรูปภาพเพื่อระบุคำศัพท์ 2. ระบุคำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพและฝึกออกเสียง 3. ฝึกสนทนาถาม-ตอบเกี่ยวกับผักและผลไม้ ขั้นสรุป 1. ทบทวนความรู้ ความเข้าใจโดยใช้ชุดรูปภาพ (Picture word chart) ในการทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ 2. ใบงานจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์	1. แบบ บ ลั่ง เก ต พฤติกรรมการเรียน 2. ใบงานเกี่ยวกับผักและผลไม้	3

ตารางที่ 5 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Plants We Eat (ต่อ)

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
2. Parts of the tree	ต 1.2 ป.3/1 ต 1.2 ป.3/5 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผักและผลไม้ พืชและสวนทิวาเกี่ยวข้องกับผักและผลไม้ รวมไปถึงส่วนประกอบต่างๆของพืช ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	คำศัพท์ ผัก- pea, tomato, carrot, rice, onion, radish ผลไม้- mango, papaya, orange, watermelon, durian ส่วนต่างๆของพืช -leaf, stem, root, seed, flower, fruit ประโยค - What is your favorite fruit? - My favorite fruit is _ . - What is your favorite vegetable? - My favorite vegetable is ___ .	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เล่นเกมเพื่อทบทวนคำศัพท์ ติดแผนภูมิรูปภาพเพื่อทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในบทเรียนอีกครั้ง ขั้นสอน สอนส่วนประกอบต่างๆของต้นไม้ จากแผนภูมิรูปภาพ จัดกลุ่มคำจากแผนภูมิรูปภาพ โดยใช้ Dictionary เป็นตัวช่วยในการจัดกลุ่มคำ นักเรียนอาจจัดประเภทของคำ หรืออาจจะจัดกลุ่มคำจากส่วนประกอบต่างๆของพืช หรือประเภทคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ผักและผลไม้ เขียนประโยคบนกระดาน พร้อมทั้งฝึกเขียน วลี/ประโยค โดยคำศัพท์ต่างๆ จากแผนภูมิรูปภาพ ครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไข	แบบ สังเกต พฤติกรรมการเรียน ใบงานเกี่ยวกับผักและผลไม้	3

ตารางที่ 5 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Plants We Eat (ต่อ)

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	ขั้นสรุป	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
2. Parts of the tree (ต่อ)			ประโยค (ต่อ) - (A seed) grows into (a small plant). - Put the seeds into a bowl of water. - How big are your seeds? - Each (seed) is (5) centimeters long.	1. วาดภาพต้นไม้พร้อมทั้งส่วนประกอบต่างๆของต้นไม้ และโยงรูปผักและผลไม้ในส่วนต่างๆที่รับประทานได้ 2. นักเรียนทบทวนประโยคของตนเองที่สร้างขึ้น	1. แบบ บ สั ง เก ต พุทธิกรรมการเรียน 2. ใบงานวาดรูป	3	

ตารางที่ 5 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Plants We Eat (ต่อ)

ชื่อแผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เนื้อหาทางภาษา	วิธีการสอนและกิจกรรม	การวัดและประเมินผล	เวลา
3. I like fruit and vegetable.	ต 1.2 ป.3/1 ต 1.2 ป.3/5 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	เรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับผักและผลไม้ พืชและสวนทิวทัศน์เกี่ยวกับผักและผลไม้ รวมไปถึงส่วนประกอบต่างๆของพืช ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	คำศัพท์ ผัก- pea, tomato, carrot, rice, onion, radish ผลไม้- mango, papaya, orange, watermelon, durian ส่วนต่างๆของพืช -leaf, stem, root, seed, flower, fruit ประโยค - What is your favorite fruit? - My favorite fruit is _ . - What is your favorite vegetable? - My favorite vegetable is _ .	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ดัดแผนภูมิรูปภาพบนกระดาน 2. ทบทวนบทสนทนาและประโยค ชั้นสอน 1. จับกลุ่มเพื่อเล่นเกมใบ้คำเพื่อทบทวนคำศัพท์ 2. เมื่อนักเรียนพูดใบ้คำถูกต้องให้เขียนคำศัพท์และประโยคบนกระดาน และให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันพูดคำศัพท์พร้อมทั้งอ่านออกเสียงประโยค ขั้นสรุป 1. สรุปกิจกรรมและทบทวนคำศัพท์และประโยคได้จาก Picture word chart 2. ทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	1. แบบ บ สั ง เก ต พหุติกรรมการเรียน 2. แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้	3

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ 1 คน ด้านภาษาไทย 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้มีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:177)

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มเครือข่ายหนองโสนที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างพร้อมบันทึกผลและนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไข

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

สรุปขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเรียนคำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายละเอียดดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรโรงเรียนบ้านหนองโสน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื้อหาและแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมและทักษะที่สัมพันธ์กับเนื้อหากิจกรรมและสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยใช้เวลาในการทดสอบ 50 นาที โดยกำหนดระดับพฤติกรรมเป็น 2 ระดับ คือ ด้านความรู้ และ ด้านความเข้าใจ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบได้ 0 คะแนน

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ และนำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ด้านภาษา 1 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) เป็นรายข้อ ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 177)

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

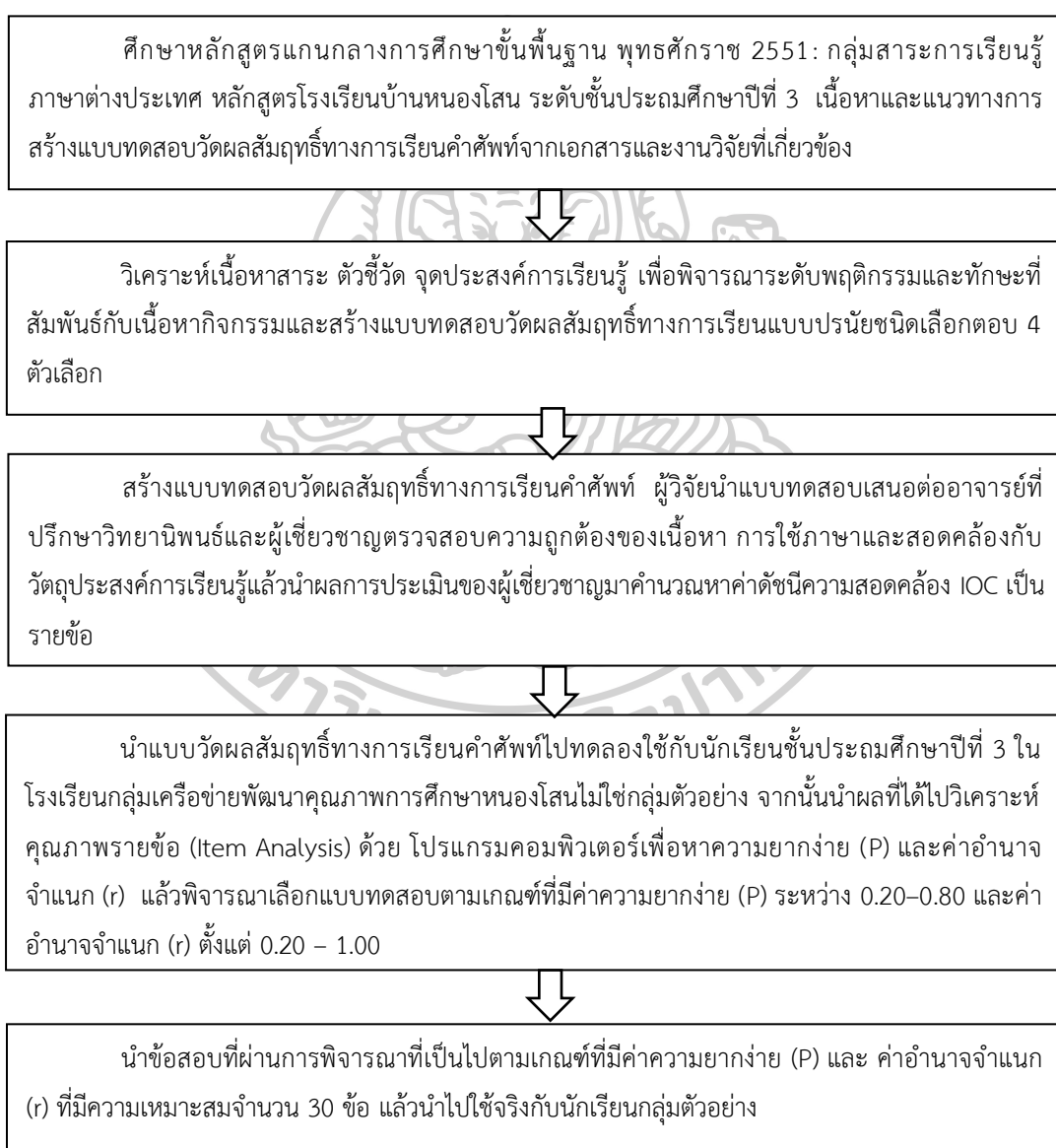
ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ได้ข้อที่มีค่ามากกว่า 0.67 ทั้งหมด 60 ข้อ

4) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองโสนซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ (Item Analysis) ด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้ว

พิจารณาเลือกแบบทดสอบตามเกณฑ์ที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 161) โดยใช้เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งพบว่า แบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น 0.74 คัดข้อสอบไว้จำนวน 30 ข้อ

3.5 นำข้อสอบที่ผ่านการพิจารณาที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่มีค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีความเหมาะสมจำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

สรุปขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ มีรายละเอียดดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์

4.4 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษารูปแบบ วิธีการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเด็นคือ ได้แก่ 1.) ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้คำศัพท์ 2.) ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง 3.) ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ 4.) ความสามารถในการแต่งประโยคสั้นๆ จากรูปภาพที่เห็น 5.) การทบทวนความรู้โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ
- 3) นำแบบสังเกตพฤติกรรมเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา
- 4) นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ 1 คน ด้านภาษาไทย 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence : IOC) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธ์, 2558:177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 จำนวน 10 ข้อ แสดงว่าแบบสังเกตพฤติกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 5) นำแบบสังเกตพฤติกรรมไปใช้จริงในการทดลอง

สรุปขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
มีรายละเอียดดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

4.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายละเอียดดังนี้

1) ศึกษารูปแบบ วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคอร์ท (Likert) (อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ, 2547) โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านประโยชน์และด้านกิจกรรม ซึ่งแต่ละด้านมีข้อคำถามจำนวน ด้านละ 5 ข้อ โดยสร้างตามวิธีการ ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย

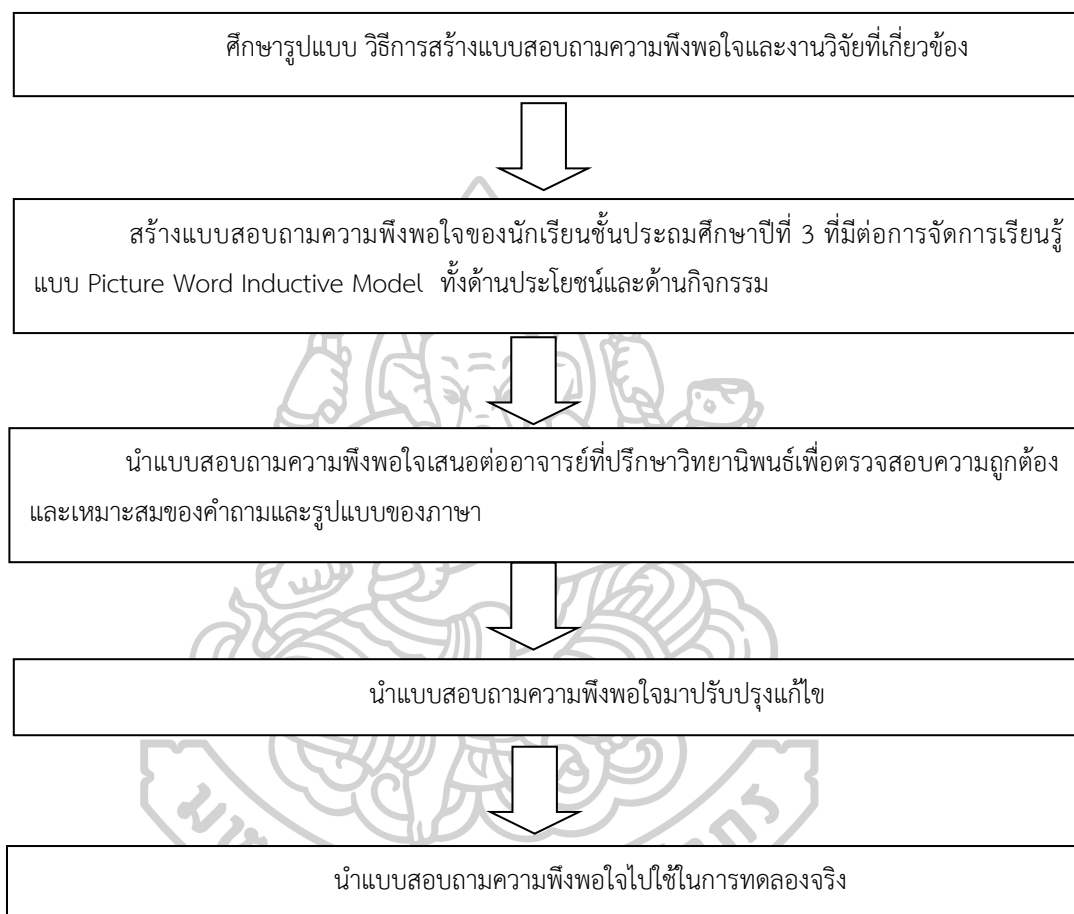
4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ 1 คน ด้านภาษาไทย 1 คน และด้านการวัดและประเมินผล 1 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมา คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:177) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 แสดงว่าแบบสอบถามความพึงพอใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้ในการทดลองจริง

สรุปขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีรายละเอียดดังแผนภูมิ ที่ 6

แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อนำไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโสนเพื่อทำการทดลองเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3) ประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ตรวจสอบคะแนน เก็บบันทึกคะแนนไว้

4) ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ทั้งหมด 6 ขั้นตอน ในแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

(1) เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ ผู้วิจัยใช้แผนภูมิรูปภาพที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้มาติดในชั่วโมงเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับแผนภูมิรูปภาพ

(2) โยงภาพกับคำศัพท์ เมื่อนักเรียนเกิดความคุ้นชินกับแผนภูมิรูปภาพ ผู้วิจัยจึงสอบถามนักเรียนว่ารูปภาพที่เห็นออกเสียงคำศัพท์ว่าอย่างไร หลังจากนั้นจึงโยงคำศัพท์กับรูปภาพเพื่อให้นักเรียนทราบคำศัพท์ที่ตรงกับรูปภาพ

(3) อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ เมื่อโยงคำศัพท์กับรูปภาพถูกต้องครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันอ่านและทบทวนคำศัพท์อีกครั้ง

(4) จัดกลุ่มคำ นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้จากแผนภูมิรูปภาพมาจัดกลุ่มคำใหม่ โดยนักเรียนจัดกลุ่มคำจากประเภทของคำ หรือตัวอักษรที่มีตัวพยัญชนะต้นตัวเดียวกัน เป็นต้น

(5) ฝึกเขียน วลี และแต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ จากรูปภาพ โดยนักเรียนใช้คำศัพท์ที่นักเรียนนได้เรียนรู้มาจากแผนภูมิรูปภาพ โดยผู้วิจัยสอนการเขียนประโยคและคอยให้คำแนะนำแก้ไขในการฝึกเขียนประโยค

(6) อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง เมื่อนักเรียนฝึกแต่งประโยคและได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนแต่ละคนอ่านและทบทวนประโยคของตัวเองอีกครั้ง

5) ประเมินการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ชุดเดียวกันกับแบบประเมินก่อนเรียน (Pre-test) แต่ทำการสลับข้อและตรวจให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้

6) โดยระหว่างจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

7) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

8) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียน ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1) ตรวจสอบคุณภาพแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ

2) ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ

3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการของคูเดอร์- ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20

4) ตรวจสอบคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ

5) ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ

6.2. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป มีรายละเอียดดังนี้

1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ในตอนที่ 1 ด้วยค่าสถิติ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในตอนที่ 2 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาความ

ตารางที่ 6 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	- สร้างแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ตามเนื้อหาที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ - สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเรียนคำศัพท์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Mode - สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และ หลังเรียน โดยสร้างข้อสอบ เป็น 2 ฉบับ	- แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) 2 แผนภูมิ ซึ่งประกอบไปด้วยชุดรูปภาพจำนวน 2 ชุด - แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model - แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และ หลังเรียน	- ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) - ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของแผนภูมิรูปภาพ Picture Word Chart - ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที่ (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

ตารางที่ 6 สรุปวิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	การวิเคราะห์ข้อมูล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Mode	- สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยให้ครูประจำชั้นเข้ามามีส่วนร่วมในการสังเกตพฤติกรรม	- แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	- ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) - วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ได้จากครูประจำชั้นมาเขียนเป็นความเรียง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	- สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ในตอนที่ 1 ด้วยค่าสถิติร้อยละ จากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและวิเคราะห์ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ในตอนที่ 2 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอแบบพรรณนาความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 2) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ตอนที่ 2 ผลการบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ตอนที่ 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
ปรากฏผลดังตาราง ที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n (จำนวนนักเรียน)	\bar{x}	S.D.	t- test	p-value
ก่อนเรียน	30	29	4.62	1.59	15.40*	.00
หลังเรียน	30	29	16.38	3.94		

** p < .05

จากตารางที่ 7 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการบันทึกพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยและคุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ร่วมกันสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนแบบ Picture Word Inductive Model โดยมีประเด็นในการสังเกต 1.) ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้คำศัพท์ 2.) ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง 3.) ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ 4.) ความสามารถในการแต่งประโยคสั้นๆจากรูปภาพที่เห็น 5.) การทบทวนความรู้โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ ปรากฏผลดังนี้

นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อมีรูปภาพ กล้าแสดงออก ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง สามารถออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้น ๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

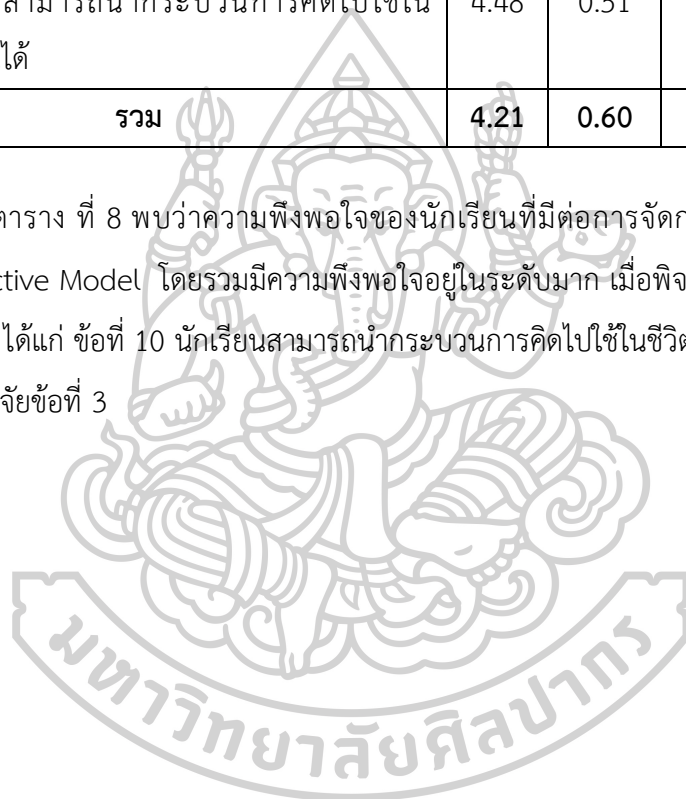
ตารางที่ 8 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ			อันดับที่
	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	
ด้านประโยชน์				
1. รูปภาพช่วยให้นักเรียนระลึกถึงการออกเสียงตามรูปภาพนั้นได้	4.28	0.65	มาก	2
2. รูปภาพมีความชัดเจน ช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง	4.10	0.67	มาก	4
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	4.03	0.73	มาก	5
4. Picture Word Chart มีส่วนช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	4.38	0.49	มาก	1
5. Picture Word Chart ช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์อยู่เสมอ	4.17	0.54	มาก	3
ด้านกิจกรรม				
6. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนนำคำศัพท์มาแต่งประโยค	4.14	0.64	มาก	3
7. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด	4.07	0.59	มาก	4
ด้านกิจกรรม				
8. กิจกรรมการเรียนการสอน สนุกสนาน ทำให้อยากเรียนรู้ด้วยวิธีนี้อีก	4.28	0.53	มาก	2

ตารางที่ 8 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ			อันดับที่
	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้	4.14	0.64	มาก	3
10. นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.48	0.51	มาก	1
รวม	4.21	0.60	มาก	

จากตาราง ที่ 8 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนทดสอบหลัง (One Group Pretest Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 รายวิชา อ 13101 จำนวน 29 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก ซึ่งใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 1 โรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

- 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
- 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) จำนวน 2 แผนภูมิ ซึ่งประกอบไปด้วย (1.1) ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก (นักเรียนเห็นภาพแล้วเลือกตอบคำศัพท์ที่สอดคล้องกับรูปภาพ) จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติ t-test แบบไม่อิสระต่อกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนของโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อมีรูปภาพ กล้าแสดงออก ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง สามารถออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้น ๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้อภิปรายโดยแบ่งออกเป็น 3 ข้อ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยมีข้อค้นพบที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยจะขอนำมาอภิปรายดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 เนื่องจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีกระบวนการพัฒนาช่วยให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง มุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์โดยการฝึกสะกดคำหลายครั้ง นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อเชื่อมโยงเสียงกับคำศัพท์ สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัสยา ศรีจินดา และคณะ (2555) ได้ทำการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องรักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการเรียนรู้ของ Picture Word Inductive Model โดยใช้กระบวนการศึกษาขั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 71.79 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับสุรีพรรณ ฉันทวิจิตร (2557) ได้ทำการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้

วิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive model ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 จากข้อมูลงานวิจัยสนับสนุนดังกล่าวซึ่งช่วยให้เห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive สามารถช่วยพัฒนาเรียนคำศัพท์ ผู้เรียนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและหลักการด้วยตนเอง ด้วยวิธีการคิดแบบอุปนัยและที่สำคัญการเรียนรู้เริ่มจากตัวผู้เรียน เรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว ผู้เรียนเป็นผู้ระบุสิ่งที่พบเห็นจากในภาพสามารถตรวจสอบหรือทบทวนคำศัพท์เหล่านั้นได้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลาจากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Cart)

2. จากการวิจัยพบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเมื่อมีรูปภาพ กล้าแสดงออกให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำได้อย่างถูกต้องเมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้น ๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมในการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น การเชื่อมโยงการรูปภาพกับคำศัพท์แล้ว ขั้นตอนการเรียนรู้ยังส่งผลให้นักเรียนสามารถแต่งประโยคและวลีสั้นๆได้ สอดคล้องกับ Calhoun (1990: 23) กล่าวว่า Picture Word Inductive Model ช่วยให้นักเรียนได้ยิน ได้เห็น คำศัพท์ สามารถระบุตัวอักษรและเขียนได้ถูกต้องในเวลาหลายๆครั้ง อีกทั้งยังสะกดคำได้ถูกต้องในหลายครั้งและมีส่วนร่วมในการฝึกสะกดคำเหล่านั้นให้ถูกต้อง สอดคล้องกับ วัชรานเล่าเรียนดี (2555) กล่าวว่า ช่วยให้นักเรียนจำและรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น ได้รู้และเข้าใจความคิดรวบยอดหลักการอย่างแท้จริงด้วยตัวเองที่สามารถนำไปใช้ได้ต่อไป และ อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:20) ได้กล่าวว่า ช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน การเขียนคำศัพท์ได้ดี นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างจินตนาการได้ ในการสอนเขียนประโยค ครูสามารถสอนการเขียนภาษาเขียนที่ถูกต้อง โดยปรับปรุงจากประโยคที่นักเรียนเขียนมา รวมทั้งสามารถแก้ไขการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมายจุลภาค (,) การใช้ตัวอักษรใหญ่-เล็ก ของนักเรียนให้ถูกต้องด้วยเช่นกัน จากที่นักวิชาการและนักการศึกษาข้างต้นกล่าวมา การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีส่วนช่วยส่งเสริมช่วยให้นักเรียนเกิดการกล้าแสดงออก ช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ได้ดี

3. จากการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 10 นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive

Model เป็นวิธีการคิดแบบอุปนัย ช่วยพัฒนาความคิดรวบยอด เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม นำประสบการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวันมาประยุกต์ใช้ในการตอบคำถาม ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและครูผู้สอน นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษา ในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สอดคล้องกับอิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558:20) ได้กล่าวว่า Picture Word Inductive Model ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเข้าใจความคิดรวบยอดของคำศัพท์ รวมถึงหลักการทางด้านภาษาอย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป และสอดคล้องกับสุริพรหม ฉันทวิจิตร (2557) กล่าวว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ สามัคคีวิทยา 3 โรงเรียนเทศบาล 6าร ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive model โดยรวมอยู่ในเกณฑ์พอใจมาก (\bar{x}) เท่ากับ 4.42 , S.D. เท่ากับ 0.72(Picture Word Inductive Model มีส่วนช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านประโยชน์ เนื่องมาจากนักเรียนใช้ Picture Word Card ในฝึกออกเสียงและทบทวนคำศัพท์อยู่เสมอ เมื่อนักเรียนเห็นรูปภาพก็จะช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายเชื่อมโยงความรู้เดิมกับการออกเสียงสอดคล้องกับ ธาวิรัตน์ อรุณศรี (2561) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ) คำ -PWIM) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ครูควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไปใช้สอนการเรียนคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษกับหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ
2. Picture Word Card เป็นส่วนหนึ่งของสื่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ดี
3. ครูควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive และปรับการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความพร้อมตามบริบทของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model กับกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไปเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น ผสมผสานกับเทคโนโลยีดิจิทัลสื่อการสอนออนไลน์ , เป็นต้น เพื่อให้สื่อการสอนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเข้าถึงการเรียนรู้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551).**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549) **จิตวิทยาสังคม.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ณัฐพรหม อินทยศ. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา.** เพชรบูรณ์: สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขต เพชรบูรณ์

เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2546

ถวิล ธาราโกษณ์ และศรัณย์ ดำริสุข. (2544). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน.** (พิมพ์ครั้งที่4).

กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.

ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ.(2551). **การจัดกระบวนการเรียนรู้.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ทศนา เขมมณี.(2543). **14 วิธีสอนสำหรับครูมีอาชีพ.**พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล.

_____. (2551). **ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2554). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.**กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2555). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.**กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2557). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารีรัตน์ อรุณศรี (2561).**การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ- คำ (PWIM) เรื่อง Learning English Vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2** Retrieved 9 August 2018, from <http://www.utdone.net/polngarn/tareerat/tareerata.html>.

ธูปทอง กว้างสวัสดิ์.(2559) **200 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.**พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปัญญาลักษณ์ ถวาย (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่เรียนโดยใช้แบบ ผูกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปารณีย์ ไชยรา.(2553). ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ . ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิลันธนา ศุภดล และคณะ (2557) . ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มี ผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการ ศึกษาชั้นเรียน. รายงานผลการวิจัยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์).
- พรสวรรค์ สีป้อ.(2550). สดุดยอวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่..การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อักษรเจริญทัศน์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย. ศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนัชยา ศรีจินดา และคณะ. (2555). รายงานผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องรักพ่อ รักแม่ ตามวิธีการเรียนรู้ของ Picture Word Inductive Model (PWIM) โดยใช้กระบวนการศึกษาชั้นเรียน. ขอนแก่น: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์).
- มาเรียม นิลพันธุ์ (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 9) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เมธาวี อุดมธรรมมานุภาพ และคณะ. (2548). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2548.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2554.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553) นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม:ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วิภาพร มาพบสุข. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วีณา ประชากุล และประสาท เนื่องเฉลิม (2553) . รูปแบบการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- วัชรา เล่าเรียนดี. (2555). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด.**(พิมพ์ครั้งที่ 9). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- ศิริชัย กาญจนวาสีและคณะ.(2547). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บุญศิริการพิมพ์
- ศิริวรรณ รมเย็น วูลเทอร์ และคณะ (2557). **การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมด้วยรูปแบบ PictureWord Inductive Model.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศลใจ วิบูลกิจ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษาธิการอำเภอกับความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เขตศึกษา 3.** ปรินญาณิพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สง่า ภูธรรงค์. (2540). **ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของศึกษาธิการอำเภอตามอำนาจหน้าที่ ของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และความพึงพอใจของข้าราชการสำนักงานศึกษาธิการในเขตการศึกษา 7.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรศักดิ์ นาถวิล. (2544). **ความพึงพอใจของผู้เขียานพาหนะต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุริพรรณ ฉันทจิตร. (2557). **การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ โดยใช้วิธีการสอนแบบ 6 PWIM)Picture Word Inductive model(.** Retrieved 9 August 2017. from http://www.t3samakkee.ac.th/news-detail__12553
- สุวรี ศิวะแพทย์. (2549). **จิตวิทยาทั่วไป.** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2549.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2554). **การสอนกระบวนการคิด : ทฤษฎีและการนำไปใช้** (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ .** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ.(2546). **19** **การจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.**

กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ(2549). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด.** (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ.(2551). **21** **วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.**

กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

แสงระวี ดอนบัวแก้ว (2558). **ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมตา เวชพฤติและคณะ.(2546). **How to teach Vocabulary วิธีการสอนศัพท์**

กรุงเทพฯ ฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโซน่า.

อรรชนิดา หวานคง.(2559). **การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 English**

Teaching in the 21st Century. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร,มหาวิทยาลัยมกุฏราช-
วิทยาลัย.

อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพรและวิไล พิพัฒน์มงคลพร.(2558).**การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ**

พิคเจอร์เวิร์ด: วารสารศึกษาศาสตร์,คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์**

แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมวิทยา

ประยุกต์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

- Bromley, K. (2007). **Nine Things Every Teacher Should Know About Words and Vocabulary Instruction**. Retrieved 9 August 2017, from <https://ila.online.library.wiley.com/doi/abs/10.1598/JAAL.50.7.2>
- Calhoun, Emily F. (1990). **Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Words Inductive model**. Alexandria: Virginia USA
- Cater, V.g ,(1973). **Dictionary of education**. Companies Incorporated: Mcgraw- Hill.
- Harmer, J. (1991). **The practice of English language teaching**. Longman Handbooks for Language Teachers. Fourth Edition. Harlow, England: Pearson Longman.
- Joyce, B.R., Weil, M., and Calhoun, E. (2009). Model of teaching. 8th ed. USA: Pearson Education, Inc. C. (2009). **Model of teaching**, (8th ed.). The United States of America: Pearson Education.
- Kagan, J., & Segal, J. (1992). **Psychology: An introduction** (7th ed.). Harcourt Brace Jovanovich.
- Linse, C., & Nunan, D. (2005). **Practical English Language Teaching: Young Learners**. North America.
- Maslow, A. (1970). **Motivation and Personality**. (2nd ed.). New York: Harpers and Row.
- Nasution, I. S. A. & Murni, S. M. (2013). **Improving Students' Questioning Achievement Through Picture Word Inductive Model (PWIM)**. Journal of English Language Teaching of FBS Unimed.
- Prastama, F. Y. (2014). **The Effective of using Picture Word Inductive Model (PWIM) in Writing a Procedure Text**. English Education Study Program. Language and Arts Education Department. Teacher Training and Education Faculty. Tanjungpura University.
- Swartzendruber & Kara Louise. (2007). **The Picture Word Inductive Model and Vocabulary Acquisition**. Thesis (M.Ed.) --Wichita State University, College of Education, Dept. of Curriculum and Instruction.
- Slavin, R. (2006). **Educational Psychology: Theory and Practice**. Boston: Allyn and Bacon.
- Wahyuni, E. F. (2016). **The Picture Word Inductive Model and Improve**

Student's Vocabulary Achievement at MTs ASSYAFI'YAH GONDANG

Vocabulary Acquisition. The faculty of the Graduate School of Wichita State University.

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร.ชจิต ฝอยทอง	ผู้จัดการโครงการโรงเรียนสองภาษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
2. นางไพมณี บาตรโพธิ์	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านตรอกสะเดา อำเภอกา ขวิญ จังหวัดกาญจนบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย
3. นางนริศรา เทพสวัสดิ์	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนบ้านเบิกไพร อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

และหนังสือขอตกลงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ อว 8606 (ทศ.) 544

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 มกราคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองโสน

ด้วย นางสาวสุนิสา มามีสุข รหัสประจำตัว 58263312 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้อง
ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (อว) 543
ว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 มกราคม 2563

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองโสน

ด้วย นางสาวสุนิสา มามีสุข รหัสประจำตัว 58263312 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (พค) 545

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

21 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำคู้้ง

ด้วย นางสาวศุภนิสา มามีสุข รหัสประจำตัว 58263312 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 " มีความประสงค์จะขอข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ณ
โรงเรียนบ้านน้ำคู้้ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดให้ข้อมูลแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและคะแนนผลการทดสอบ

1. แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
 - ค่าความยากง่าย (P)
 - ค่าอำนาจจำแนก (r)
 - ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
5. แบบสอบถามความพึงพอใจ
 - ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

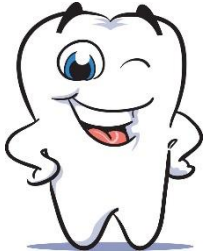

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
ชุดที่ 1 เรื่อง Keeping Healthy

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σ R	IOC	แปลผล
	1	2	3			
headache (ปวดหัว)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
toothache (ปวดฟัน)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
cold (ไม่สบาย)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
stomachache (ปวดท้อง)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
ชุดที่ 1 เรื่อง Keeping Healthy (ต่อ)

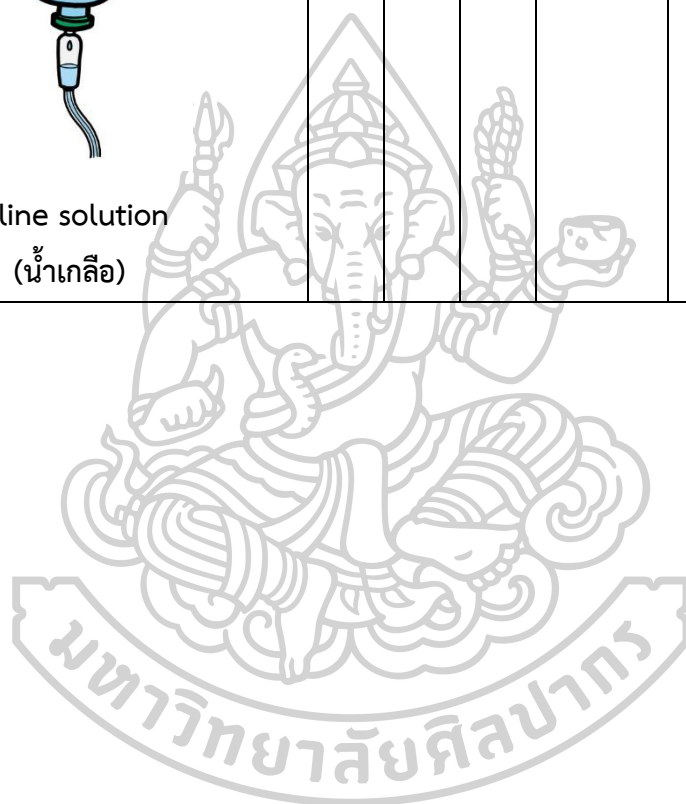
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
backache (ปวดหลัง)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
doctor (หมอ)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
nurse (พยาบาล)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
patient (คนไข้)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
ชุดที่ 1 เรื่อง Keeping Healthy (ต่อ)

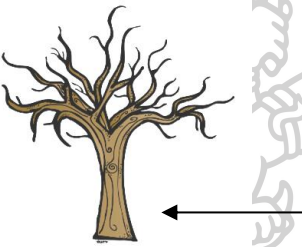
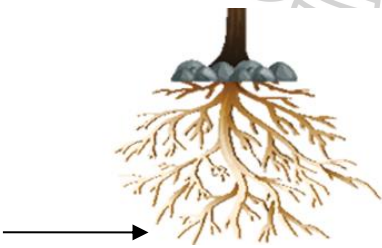

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
teeth (ฟัน)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
hand (มือ)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
toothbrush (แปรงสีฟัน)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
syringe (เข็มฉีดยา)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
ชุดที่ 1 เรื่อง Keeping Healthy (ต่อ)

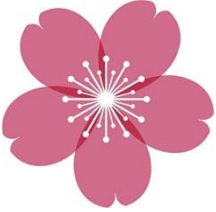

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
saline solution (น้ำเกลือ)	+1	0	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
ชุดที่ 2 เรื่อง Plants We Eat

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
leaf (ใบไม้)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
stem (ลำต้น)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
root (รากไม้)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
seed (เมล็ด)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
ชุดที่ 2 เรื่อง Plants We Eat (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
flower (ดอกไม้)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
fruit (ผลไม้)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
pea (ถั่วลันเตา)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
radish (แรดิช)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ชุดที่ 2 เรื่อง Plants We Eat (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
carrot (แครอท)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
rice (ข้าว)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
tomato (มะเขือเทศ)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
onion (หัวหอมใหญ่)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ชุดที่ 2 เรื่อง Plants We Eat (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
mango (มะม่วง)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
papaya (มะละกอ)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
watermelon (แตงโม)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
orange (ส้ม)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
Durian (ทุเรียน)						

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σ R	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหา/ สารสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	0	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. สื่อหลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิจัย และ ความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	0	2.00	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหา/ สารสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	0	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. สื่อหลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วย และ ความสามารถผู้เรียน	0	+1	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหา/ สารสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	0	2.00	0.67	สอดคล้อง
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. สื่อหลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วย และ ความสามารถผู้เรียน	0	+1	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหา/ สารสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	0	2.00	0.67	สอดคล้อง
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. สื่อหลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ และ ความสามารถผู้เรียน	0	+1	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหา/ สารการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. สื่อหลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วย และ ความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model รายวิชาภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. เนื้อหา/ สารสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
6. กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. สื่อหลากหลายและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วย และ ความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
9. วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. เกณฑ์การประเมินผลชัดเจนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และ เจตคติ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวชี้วัด	ข้อ	ระดับพฤติกรรม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
			1	2	3			
ต.1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ ตรงตาม ความหมายของ กลุ่มคำและ ประโยคที่ฟัง	1	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	2	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	3	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	4	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	5	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	6	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	7	ความรู้ความจำ	+1	0	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
	8	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	9	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	10	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	11	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	12	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	13	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	14	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	15	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	16	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	17	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	18	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	19	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	20	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อ	ระดับพฤติกรรม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
			1	2	3			
ต.1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ ตรงตาม ความหมายของ กลุ่มคำและ ประโยคที่ฟัง	21	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	22	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	23	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	24	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	25	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	26	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	27	ความเข้าใจ	+1	0	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
	28	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
ต.1.2 ป.3/5 บอกความรู้สึ ของตนเองที่ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียง หรือ กิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	29	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	30	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	31	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	32	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	33	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	34	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	35	ความรู้ความจำ	0	+1	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
	36	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	37	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	38	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	39	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	40	ความรู้ความจำ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	41	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	42	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	43	ความเข้าใจ	+1	+1	0	2.00	0.67	สอดคล้อง
	44	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	45	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อ	ระดับพฤติกรรม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
			1	2	3			
ต.1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์	46	ความเข้าใจ	0	+1	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
	47	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	48	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	49	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	50	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	51	ความเข้าใจ	+1	0	+1	2.00	0.67	สอดคล้อง
	52	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	53	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
ต.1.2 ป.3/5 บอกความรู้สึก ของตนเองที่ เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว หรือ กิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	54	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	55	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	56	ความเข้าใจ	+1	+1	0	2.00	0.67	สอดคล้อง
	57	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	58	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	59	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
	60	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.30	0.20	ใช้ได้
2	0.60	0.80	ใช้ได้
3	0.60	0.40	ใช้ได้
4	0.40	0.40	ใช้ได้
5	0.60	-	ใช้ไม่ได้
6	0.40	-	ใช้ไม่ได้
7	0.50	0.20	ใช้ได้
8	0.40	0.40	ใช้ได้
9	0.20	-	ใช้ไม่ได้
10	0.50	0.20	ใช้ได้
11	0.40	0.40	ใช้ได้
12	0.20	-	ใช้ไม่ได้
13	0.40	0.40	ใช้ได้
14	0.50	0.60	ใช้ได้
15	0.50	0.60	ใช้ได้
16	0.60	-	ใช้ไม่ได้
17	0.70	0.60	ใช้ได้
18	0.40	0.40	ใช้ได้
19	0.60	0.40	ใช้ได้
20	0.60	0.40	ใช้ได้
21	0.40	0.40	ใช้ได้
22	0.40	0.40	ใช้ได้
23	0.40	0.80	ใช้ได้
24	0.50	0.20	ใช้ได้
25	0.40	0.40	ใช้ได้

ตารางที่ 18 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	อำนาจจำแนก (r)	แปลผล
26	0.50	0.60	ใช้ได้
27	0.50	0.60	ใช้ได้
28	0.40	-	ใช้ไม่ได้
29	0.20	-	ใช้ไม่ได้
30	0.30	0.20	ใช้ได้
31	0.50	0.20	ใช้ได้
32	0.10	-0.20	ใช้ไม่ได้
33	0.40	0.40	ใช้ได้
34	0.10	0.20	ใช้ไม่ได้
35	0.40	0.40	ใช้ได้
36	0.40	0.80	ใช้ได้
37	0.40	0.40	ใช้ได้
38	0.20	- 0.40	ใช้ไม่ได้
39	0.30	0.60	ใช้ได้
40	0.40	0.40	ใช้ได้
41	0.30	0.20	ใช้ได้
42	0.60	0.80	ใช้ได้
43	0.60	-	ใช้ไม่ได้
44	0.30	0.60	ใช้ได้
45	0.50	0.20	ใช้ได้
46	0.70	0.60	ใช้ได้
47	0.60	-	ใช้ไม่ได้
48	0.50	0.20	ใช้ได้
49	0.70	0.20	ใช้ได้
50	0.20	0.40	ใช้ได้

ตารางที่ 18 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	อำนาจจำแนก (r)	แปลผล
51	0.50	0.20	ใช้ได้
52	0.30	0.20	ใช้ได้
53	0.40	0.40	ใช้ได้
54	0.50	0.20	ใช้ได้
55	0.50	- 0.20	ใช้ไม่ได้
56	0.40	-	ใช้ไม่ได้
57	0.50	-0.20	ใช้ไม่ได้
58	0.50	1.00	ใช้ได้
59	0.60	0.40	ใช้ได้
60	0.30	0.20	ใช้ได้

จำนวนข้อสอบ	60
จำนวนกระดาษคำตอบ	19
คะแนนเฉลี่ย	26.26
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7.21
ค่าความเชื่อมั่น KR = 20	.74
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	3.67

จำนวนข้อสอบที่ใช้ได้ 45 ข้อ ได้แก่ 1, 2, 3, 4, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 31, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 59 และ 60

ข้อสอบที่นำมาใช้ 30 ข้อ (ที่ครอบคลุมตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบ) ได้แก่ 1, 2, 3, 4, 7, 11, 13, 17, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 31, 35, 36, 37, 39, 42, 44, 48, 49, 51, 53, 54, 58, 59 และ 60

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
1. ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้คำศัพท์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. ความในสามารถเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. ความสามารถในการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. ความสามารถในการแต่งประโยคสั้นๆ จากรูปภาพที่เห็น	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. การทบทวนความรู้โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3			
ด้านประโยชน์						
1. รูปภาพช่วยให้นักเรียนระลึกถึงการออกเสียงตามรูปภาพนั้นได้	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
2. รูปภาพมีความชัดเจน ช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
4. Picture Word Chart มีส่วนช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
5. Picture Word Chart ช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่เสมอ	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
ด้านกิจกรรม						
6. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนนำคำศัพท์มาแต่งประโยค	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
7. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนการสอน สนุกสนาน ทำให้อยากเรียนด้วยวิธีนี้อีก	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง
10. นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	3.00	1.00	สอดคล้อง

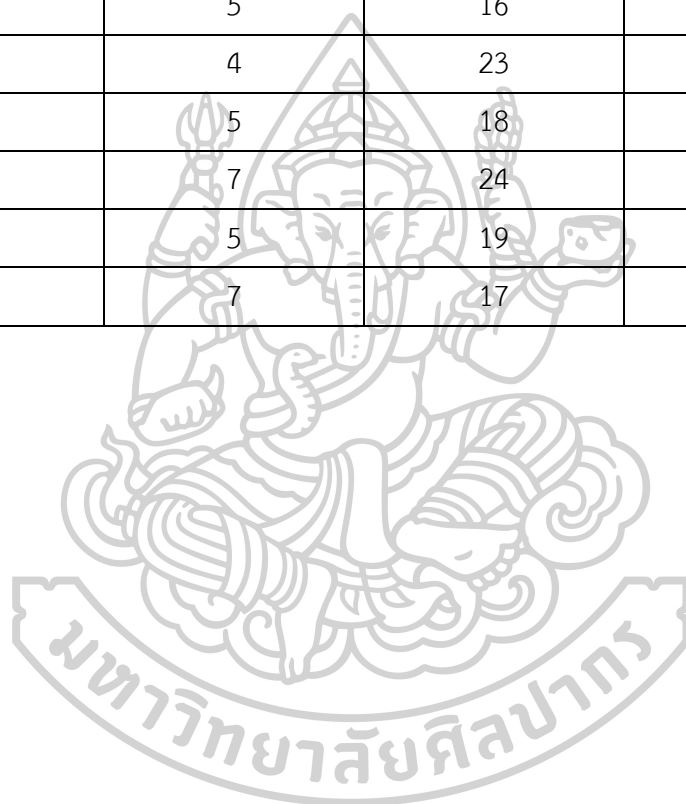

ตารางที่ 21 คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
1	5	10	5
2	7	15	8
3	4	18	14
4	5	12	7
5	4	15	11
6	5	25	20
7	4	13	9
8	6	9	3
9	3	14	11
10	5	17	12
11	3	18	15
12	4	13	9
13	5	12	7
14	3	15	12
15	7	13	6
16	2	19	17
17	6	16	10
18	4	18	14
19	3	15	12
20	2	14	12

ตารางที่ 21 คะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง
21	3	15	12
22	8	22	14
23	3	20	17
24	5	16	11
25	4	23	21
26	5	18	13
27	7	24	17
28	5	19	14
29	7	17	10

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	Pretest	4.62	29	1.590	.295
	Posttest	16.38	29	3.941	.732

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	Pretest & Posttest	29	.092	.634

Paired Samples Test

		Paired Differences			95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Lower	Upper			
Pair 1	Pretest - Posttest	-11.759	4.111	.763	-13.323	-10.195	-15.401	28	.000

แผนภูมิที่ 7 ค่าสถิติเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ผลบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model

ชั่วโมงที่ 1 - 3

ในชั่วโมงที่ 1- 3 นี้ ผู้วิจัยพยายามสร้างความคุ้นเคยและความผ่อนคลายให้กับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกเกร็งและกลัวในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้พบว่า นักเรียนความกระตือรือร้นให้ร่วมมือในการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างดี ซึ่งส่วนใหญ่ นักเรียนยังออกเสียงชื่อคำศัพท์และใช้คำถามภาษาไทยเกี่ยวกับรูปภาพที่เขาเห็นเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสิ่งที่ตนเข้าใจถูกต้องแต่ยังไม่กล้าแสดงออกทางภาษาในการสื่อสารตอบโต้กับครูผู้สอน เมื่อนักเรียนเห็นแผนภูมิรูปภาพที่ครูผู้สอนนำมาติดไว้ นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับแผนภูมิรูปภาพ ยังไม่สามารถเชื่อมโยงรูปภาพกับการออกเสียง ยังไม่สามารถแต่งประโยคสั้นๆจากรูปที่เห็นได้

ชั่วโมงที่ 4 - 6

ในชั่วโมง ที่ 4- 6 ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนเริ่มคุ้นเคยกับวิธีสอนมากขึ้น มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น มีกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลาให้ความร่วมมือในการโยงรูปจากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) กับคำศัพท์ แผนภูมิรูปภาพที่นำมาใช้เป็นรูปภาพที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคยพบบ่อยในชีวิตประจำวันอยู่เป็นประจำ นักเรียนช่วยกันระบุสิ่งที่ปรากฏสิ่งที่อยู่ในแผนภูมิรูปภาพและช่วยกันติดบัตรคำศัพท์ที่นักเรียนระบุให้ตรงกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพ นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ผ่านคำศัพท์จากรูปภาพ ฟังอ่านออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ แต่จะมีนักเรียน 4 – 5 คน เมื่อผู้สอนออกเสียงคำศัพท์แล้วนักเรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงคำศัพท์ที่ได้ยินกับรูปภาพได้และไม่กล้าแสดงออกอีกทั้งไม่กล้าออกเสียงคำศัพท์ตามครู ครูต้องคอยกระตุ้นอยู่ตลอดเวลา และใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความสนุกสนานและทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการออกเสียงคำศัพท์มากขึ้นและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพที่เรียนไปแล้ว นักเรียนยังไม่สามารถแต่งประโยคสั้นๆได้

ชั่วโมงที่ 7 - 9

จากการสังเกต ในชั่วโมงที่ 7- 9 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ เข้าใจคำสั่งต่าง ๆ มากขึ้น สามารถปฏิบัติและเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว กล้าแสดงออกโดยไม่เขินอาย ครูผู้สอนได้สอนคำศัพท์โดยการใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเชื่อมโยงรูปภาพกับการเรียนรู้คำศัพท์ หลังจากที่นักเรียนคุ้นเคยกับรูปภาพและการออกเสียงแล้ว นักเรียนสามารถเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์จากรูปภาพได้ดีขึ้น มีความมั่นใจในการออกเสียงคำศัพท์มากขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า เมื่อครูออกเสียงคำศัพท์ต่าง ๆ ในแผนภูมิรูปภาพแล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงและ

สะกดคำศัพท์ตามได้อย่างถูกต้อง เชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ได้ เริ่มแต่งประโยคสั้นๆจากรูปภาพได้ และยังคงทบทวนความรู้โดยใช้แผนภูมิรูปภาพ

ชั่วโมงที่ 10 – 12

ในชั่วโมงที่ 10 -12 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนยังคงมีความกระตือรือร้นในการเรียนและรู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน สามารถออกเสียงคำศัพท์จากรูปภาพได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว สามารถช่วยจัดกลุ่มประเภทของคำศัพท์ตามหมวดหมู่ นักเรียนเขียนและสะกดคำด้วยตนเองได้มากขึ้น ในระหว่างเรียนครูสุ่มชี้ไปที่แผนภูมิรูปภาพนักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เพิ่มเป็น 8 – 9 คำ จาก 15 คำได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถแต่งประโยคสั้นๆจากรูปภาพที่เห็นได้มากขึ้นและถูกต้อง

ชั่วโมงที่ 13 – 15

จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ในชั่วโมงที่ 13 – 15 พบว่า นักเรียนมีกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนรู้สึกสนุกสนานเมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วได้ ยังมีการจำคำศัพท์สลับกันบ้างแต่ก็สามารถเชื่อมโยงการออกเสียงจากรูปภาพที่เรียนมาแล้วได้ นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบกันได้ นอกจากนี้นักเรียน เขานำคำศัพท์ที่ระบุไว้ในแผนภูมิรูปภาพไว้มาฝึกสร้างเป็นประโยค และยังคงใช้แผนภูมิรูปภาพในการทบทวนความรู้อยู่เสมอ

ชั่วโมงที่ 16 – 18

ผู้วิจัยพบว่าในชั่วโมงท้ายๆของการทดลองนักเรียนก็ยังคงมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงรูปภาพและการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง มีความมั่นใจในการออกเสียงมากขึ้น นักเรียนบางคนที่ยังไม่สามารถเขียนประโยคได้ ผู้วิจัยต้องคอยให้คำชี้แนะในการฝึกแต่งประโยคง่ายๆจากรูปภาพที่เห็นและยกตัวอย่าง เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจและฝึกแต่งประโยคได้อย่างถูกต้อง นักเรียนอ่านทบทวนประโยคที่ตนเองสร้างขึ้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำศัพท์ที่ระบุไว้ก่อนหน้า หลังจากจบบทเรียนนักเรียนยังคงใช้แผนภูมิรูปภาพในการทบทวนคำศัพท์อยู่เสมอ

สรุป จากการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ในชั่วโมงต้นๆนักเรียนยังไม่สามารถเชื่อมโยงรูปภาพและการออกเสียงได้ดีเท่าที่ควร แต่เมื่อนักเรียนคุ้นชินกับวิธีการสอนนักเรียนสามารถพัฒนาและเชื่อมโยงรูปภาพและการออกเสียงได้ดีขึ้น สามารถโยงรูปภาพที่ตรงกับคำศัพท์ได้ นักเรียนมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม ในชั่วโมงท้ายๆนักเรียนสามารถนำคำศัพท์ที่นักเรียนเห็นจากรูปภาพมาแต่งเป็นประโยคสั้นๆได้ และนักเรียนยังคงใช้แผนภูมิรูปภาพในการทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วอยู่เสมอๆ

ตารางที่ 22 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ			อันดับที่
	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	
ด้านประโยชน์				
1. รูปภาพช่วยให้นักเรียนระลึกถึงการออกเสียงตามรูปภาพนั้นได้	4.28	0.65	มาก	2
2. รูปภาพมีความชัดเจน ช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง	4.10	0.67	มาก	4
3. นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	4.03	0.73	มาก	5
4. Picture Word Chart มีส่วนช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	4.38	0.49	มาก	1
5. Picture Word Chart ช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์อยู่เสมอ	4.17	0.54	มาก	3
ด้านกิจกรรม				
6. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนนำคำศัพท์มาแต่งประโยค	4.14	0.64	มาก	3
7. กิจกรรมมีความหลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด	4.07	0.59	มาก	4
8. กิจกรรมการเรียนการสอน สนุกสนาน ทำให้ออยากเรียนด้วยวิธีนี้อีก	4.28	0.53	มาก	2
9. นักเรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้	4.14	0.64	มาก	3
10. นักเรียนสามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.48	0.51	มาก	1
รวม	4.21	0.60	มาก	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุนิสา มามีสุข
วัน เดือน ปี เกิด	5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	86 หมู่ 7 ตำบล สระกระโจม อำเภอ ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2558 ศึกษาต่อในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองม่วง 168 หมู่ 4 ตำบลหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี

